สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ๑
โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
ในเขตลุ่มน้ำบางปะกง (ปรับปรุงช่วงที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐)

๑. ผลการดำเนินการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ ในขอบเขตพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๑ กันยายน ๒๕๖๙ มีรายละเอียดดังนี้

- **เวทีที่ ๑** วันจันทร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐-๑๕.๓๐ ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
- **เวทีที่ ๒** วันอังคารที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐-๑๕.๓๐ ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี
- **เวทีที่ ๓** วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐-๑๕.๓๐ ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว
- **เวทีที่ ๔** วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐-๑๕.๓๐ ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
- **เวทีที่ ๕** วันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐-๑๕.๓๐ ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ มีดังนี้

๑) เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของลุ่มน้ำ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้ร่วมกันตรวจสอบข้อมูลและแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบและเติมเต็มตัวชี้วัดและข้อมูลฐาน (Baseline)

๒) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมพิจารณา ตรวจสอบ และให้ข้อคิดเห็นต่อร่างรายงานกำหนดขอบเขต (Scoping Report) และร่างวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์

๓) เพื่อนำเสนอและรับฟังความเห็นต่อรูปแบบทางเลือกการพัฒนา และร่วมพิจารณาเกณฑ์การประเมิน และน้ำหนักที่เหมาะสม

๓. พื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมาย

๑) พื้นที่เป้าหมาย

พื้นที่เป้าหมายการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชน ของโครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำบางปะกง ปรับปรุงช่วงที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐)

- เวทีที่ ๑ ครอบคลุม ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก และลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง ประกอบด้วย

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
แม่น้ำนครนายก	ฉะเชิงเทรา	บางน้ำเปรี้ยว
	นครนายก	เมืองนครนายก, ปากพลี, บ้านนา, องครักษ์
	นครราชสีมา	ปากช่อง
	ปราจีนบุรี	เมืองปราจีนบุรี, บ้านสร้าง
	สระบุรี	มวกเหล็ก แก่งคอย
แม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง	ฉะเชิงเทรา	พนมสารคาม
	นครนายก	เมืองนครนายก, ปากพลี

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
	ปราจีนบุรี	เมืองปราจีนบุรี, กบินทร์บุรี, นาดี, บ้านสร้าง, ประจันตคาม, ศรีมหาโพธิ, ศรีมโหสถ

- เวทีที่ ๒ ครอบคลุม ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ และลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒ ประกอบด้วย

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
แม่น้ำหนุมาน	นครนายก	ปากพลี
	นครราชสีมา	วังน้ำเขียว
	ปราจีนบุรี	กบินทร์บุรี, นาดี, ประจันตคาม
	สระแก้ว	เมืองสระแก้ว
แม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑	ปราจีนบุรี	กบินทร์บุรี, นาดี
	สระแก้ว	เมืองสระแก้ว, ตาพระยา, วัฒนานคร, เขาฉกรรจ์
แม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒	ฉะเชิงเทรา	สนามชัยเขต
	ปราจีนบุรี	กบินทร์บุรี, นาดี, ศรีมหาโพธิ
	สระแก้ว	เมืองสระแก้ว, เขาฉกรรจ์

- เวทีที่ ๓ ครอบคลุม ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง ประกอบด้วย

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
คลองพระสะทึง	จันทบุรี	โป่งน้ำร้อน, แก่งหางแมว, เขาคิชฌกูฏ
	ฉะเชิงเทรา	สนามชัยเขต, ท่าตะเกียบ
	ปราจีนบุรี	กบินทร์บุรี
	สระแก้ว	เมืองสระแก้ว, คลองหาด, วังน้ำเย็น, วัฒนานคร, เขาฉกรรจ์ วังสมบูรณ์

- เวทีที่ ๔ ครอบคลุม ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด ประกอบด้วย

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
คลองท่าลาด	จันทบุรี	แก่งหางแมว
	ฉะเชิงเทรา	บางคล้า, พนมสารคาม, ราชสาส์น
	ชลบุรี	บ่อทอง, เกาะจันทร์
	ปราจีนบุรี	กบินทร์บุรี, ศรีมหาโพธิ
	สระแก้ว	วังสมบูรณ์

- เวทีที่ ๕ ครอบคลุม ลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ และลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ ประกอบด้วย

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
คลองหลวง	ฉะเชิงเทรา	แปลงยาว ท่าตะเกียบ
	ชลบุรี	บ้านบึง, หนองใหญ่, พนัสนิคม, บ่อทอง, เกาะจันทร์
ที่ราบแม่น้ำบางปะกง ส่วนที่ ๑	กรุงเทพมหานคร	หนองจอก, มีนบุรี, ดอนเมือง, สายไหม, คลองสามวา
	ฉะเชิงเทรา	บางคล้า, บางน้ำเปรี้ยว, พนมสารคาม, ราชสาส์น, คลองเขื่อน
	นครนายก	องครักษ์

ลุ่มน้ำสาขา	จังหวัด	อำเภอ/เขต
	ปทุมธานี	ธัญบุรี, ลำลูกกา
	ปราจีนบุรี	บ้านสร้าง, ศรีมหาโพธิ, ศรีมโหสถ
ที่ราบแม่น้ำบางปะกง ส่วนที่ ๒	กรุงเทพมหานคร	หนองจอก, มีนบุรี, ลาดกระบัง
	ฉะเชิงเทรา	เมืองฉะเชิงเทรา, บางคล้า, บางน้ำเปรี้ยว, บางปะกง, บ้านโพธิ์, พนมสารคาม, ราชสาส์น, แปลงยาว, คลองเขื่อน
	ชลบุรี	เมืองชลบุรี, บ้านบึง, หนองใหญ่, พานทอง, พนัสนิคม, ศรีราชา
	สมุทรปราการ	บางบ่อ, บางพลี, บางเสาธง
	นครนายก	องครักษ์
	ปทุมธานี	ธัญบุรี, ลำลูกกา
	ปราจีนบุรี	บ้านสร้าง, ศรีมหาโพธิ, ศรีมโหสถ

๒) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่เชิญเข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ ประกอบด้วย

- กลุ่มที่ ๑ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ
- กลุ่มที่ ๒ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ
- กลุ่มที่ ๓ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง
- กลุ่มที่ ๔ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่
- กลุ่มที่ ๕ กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ
- กลุ่มที่ ๖ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- กลุ่มที่ ๗ กลุ่มปกครองท้องที่
- กลุ่มที่ ๘ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ
- กลุ่มที่ ๙ กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน
- กลุ่มที่ ๑๐ กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่
- กลุ่มที่ ๑๑ กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ
- กลุ่มที่ ๑๒ กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ
- กลุ่มที่ ๑๓ กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป
- กลุ่มที่ ๑๔ กลุ่มเปราะบางในพื้นที่

๔. การแจ้งกำหนดการจัดประชุม ช่องทางการสื่อสาร และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโครงการ

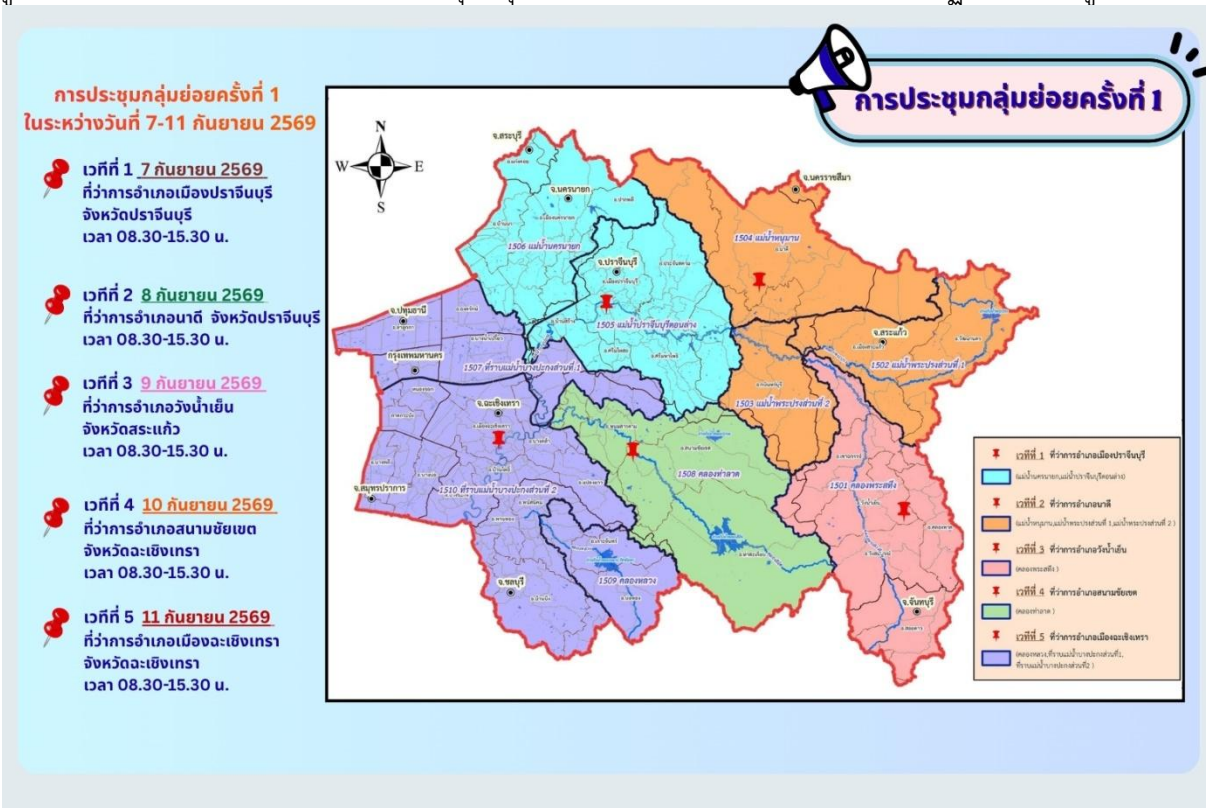
ที่ปรึกษาได้ดำเนินการแจ้งกำหนดการประชุมต่อกลุ่มเป้าหมายผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้

๑) แจ้งผ่านหนังสือเชิญเข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ โดยมีรายละเอียดปรากฏตามหนังสือเชิญ ดังแสดงในรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ หนังสือเชิญเข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑

๒) ประชาสัมพันธ์โดยการปิดประกาศผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ หรือช่องทางการประชาสัมพันธ์อื่น ๆ ของหน่วยงาน รวมทั้งเผยแพร่ผ่านวิทยุกระจายเสียง วิทยุชุมชน หรือเสียงตามสาย เพื่อเชิญชวนประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่เข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ โดยมีรายละเอียดปรากฏดังแสดงในรูปที่ ๒

รูปที่ ๒ โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑

๕. สื่อประกอบการประชุม

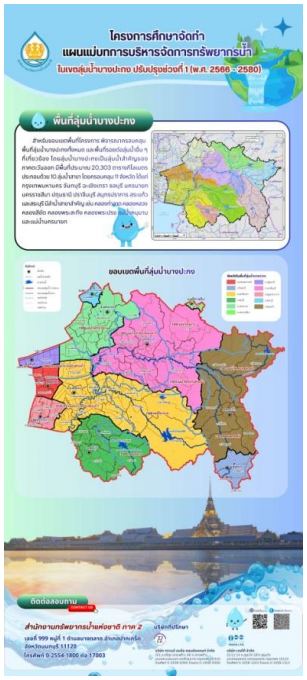
ที่ปรึกษาได้ดำเนินการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อใช้ประกอบการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ ได้แก่ บอร์ดนิทรรศการ วีดิทัศน์ เอกสารประกอบการประชุม แบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็นออนไลน์ และสไลด์นำเสนอข้อมูล ซึ่งมีเนื้อหาพร้อมภาพประกอบและแผนที่ เพื่ออธิบายรายละเอียดของโครงการและเผยแพร่ข้อมูลให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

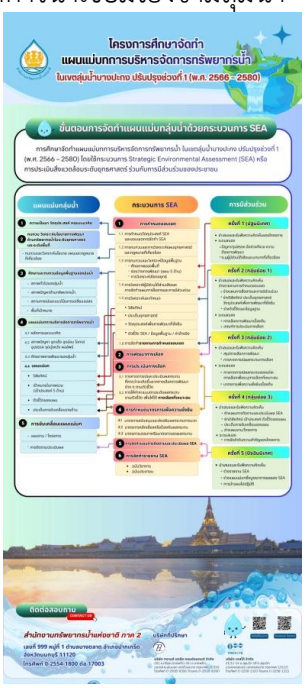
(๑) บอร์ดนิทรรศการ

จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ โดยเน้นการนำเสนอในรูปแบบแผนผังและภาพประกอบเพื่อให้เข้าใจได้โดยง่าย ทั้งนี้ ได้จัดแสดงเนื้อหา จำนวน ๗ บอร์ด ดังแสดงในรูปที่ ๓ ประกอบด้วย

- ที่มาและความจำเป็นของโครงการ เพื่ออธิบายเหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ
- ขอบเขตพื้นที่ลุ่มน้ำบางปะกง
- ขั้นตอนการจัดทำแผนแม่บทลุ่มน้ำด้วยกระบวนการ SEA
- ขั้นตอนดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ มวลชนสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๔ ทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑) ทางเลือกที่ ๐ ทางเลือกฐานที่รักษาสภาพตามปกติ (Business-as-usual: BAU) ๒) ทางเลือกที่ ๑ ทางเลือกเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน ๓) ทางเลือกที่ ๒ ทางเลือกการบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ๔) ทางเลือกที่ ๓ ทางเลือกการยกระดับธรรมาภิบาล บูรณาการกระจายอำนาจ และสังคมมีส่วนร่วม
- ปัญหาน้ำ แตกต่างกันตามพื้นที่ ประกอบด้วย พื้นที่ตอนบน/ต้นน้ำ/ขอบลุ่มน้ำ พื้นที่ตอนกลาง พื้นที่ตอนปลาย/ปากแม่น้ำ และพื้นที่ชนบท/นอกเขตชลประทาน
- (ร่าง) วิสัยทัศน์และ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑) การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค ๒) การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ๓) การจัดการภัยพิบัติทางน้ำและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๔) การฟื้นฟูระบบนิเวศและลดผลกระทบสะสมทางด้านสิ่งแวดล้อม ๕) การยกระดับธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการน้ำเชื่อมโยงข้ามลุ่มน้ำ

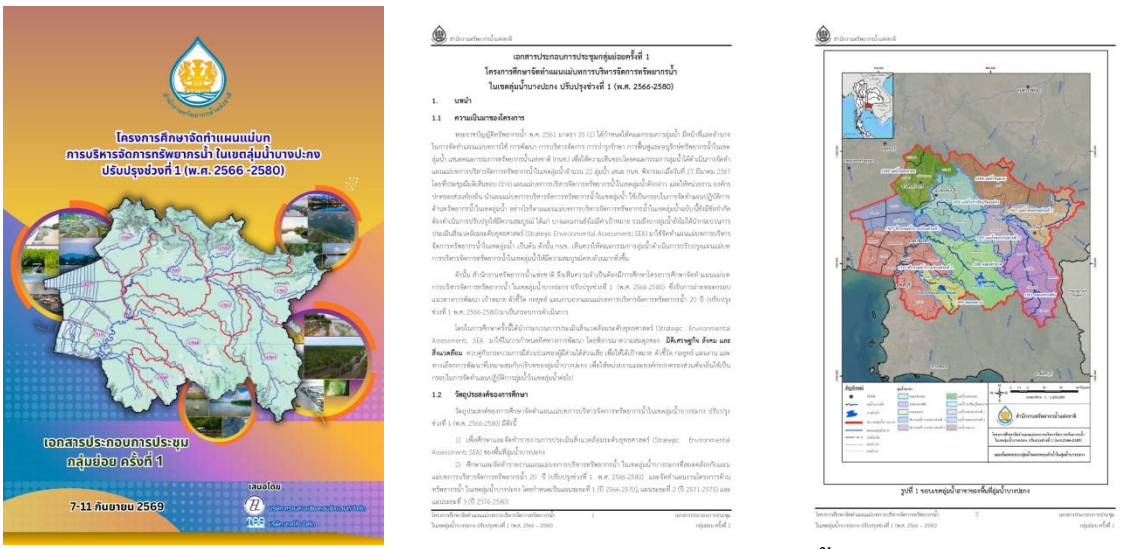

รูปที่ ๓ บอร์ดนิทรรศการประกอบการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑

(๒) เอกสารประกอบการประชุม

จัดทำขึ้นเพื่อแนะนำโครงการ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโครงการ พื้นที่ศึกษา กรอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง สภาพทั่วไปของลุ่มน้ำบางปะกง ประเด็นปัญหาทรัพยากรน้ำสำคัญ การทบทวนแผนแม่บทฯ การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ ประเด็นยุทธศาสตร์ของพื้นที่ลุ่มน้ำ การประเมินข้อมูลฐานการพัฒนาทางเลือก รวมถึงช่องทางการติดต่อและการประชาสัมพันธ์โครงการ โดยได้จัดเตรียมเอกสารจำนวน ๕๕๐ ชุด โดยมีรายละเอียดปรากฏดังแสดงในรูปที่ ๔

รูปที่ ๔ เอกสารประกอบการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑

(๓) วีดิทัศน์

จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอเนื้อหาโครงการในรูปแบบการเล่าเรื่องผ่านภาพเคลื่อนไหว พร้อมเสียงบรรยายประกอบ เพื่อช่วยเสริมความเข้าใจในเนื้อหาและสร้างความต่อเนื่องของเรื่องราว ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถเข้าใจโครงการได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีความยาวประมาณ ๕ นาที และมีภาพประกอบภายในวีดิทัศน์โครงการ โดยมีรายละเอียดปรากฏดังแสดงในรูปที่ ๕

รูปที่ ๕ ภาพประกอบในวีดิทัศน์โครงการ

(๔) แผ่นพับประชาสัมพันธ์โครงการ

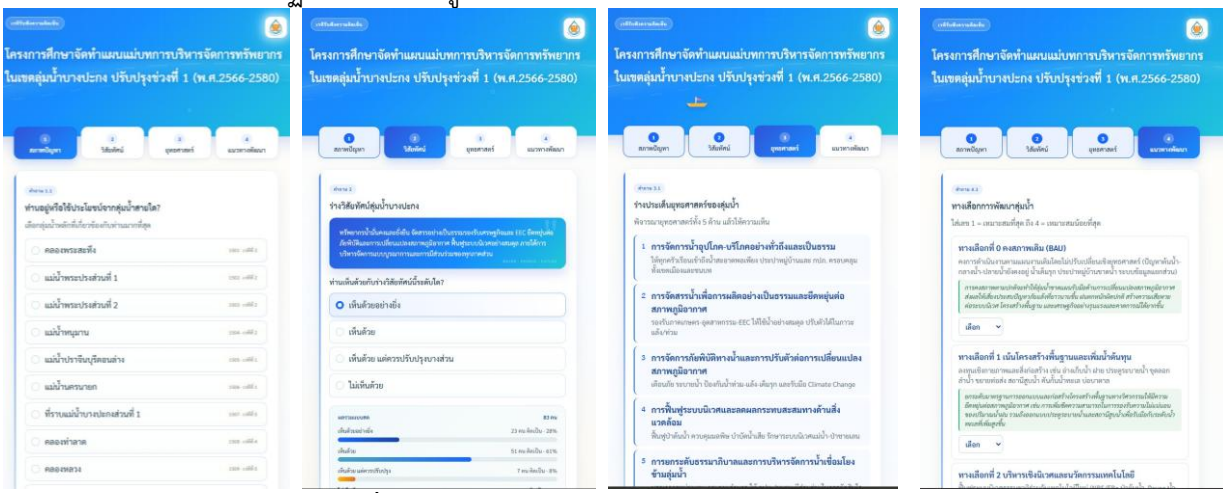
จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้แก่กลุ่มเป้าหมาย โดยมีรายละเอียดปรากฏดังแสดงในรูปที่ ๖

รูปที่ ๖ แผ่นพับประชาสัมพันธ์โครงการ

(๕) แบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ประเมินผลการจัดประชุม และเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการผ่านกิจกรรมการรับฟังสภาพปัญหาในพื้นที่ รวมทั้งเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดปรากฏดังแสดงในรูปที่ ๗

รูปที่ ๗ แบบสอบถามการรับฟังความคิดเห็นออนไลน์

(๖) สไลด์การนำเสนอข้อมูล

จัดทำสไลด์การนำเสนอ จำนวน ๔๐ แผ่น โดยมีเนื้อหาครอบคลุมความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโครงการ วัตถุประสงค์ของการศึกษา พื้นที่ศึกษาและขอบเขตการศึกษา ภาพรวมลุ่มน้ำบางปะกง สถานการณ์และแนวโน้ม ประเด็นปัญหาทรัพยากรน้ำ การวิเคราะห์และกำหนดร่างวิสัยทัศน์ ร่างประเด็นยุทธศาสตร์ ร่างวัตถุประสงค์ ร่างตัวชี้วัด ร่างทางเลือกการพัฒนา แผนการสื่อสารการมีส่วนร่วม เป็นต้น

รูปที่ ๘ สไลด์การนำเสนอข้อมูล

๖. ผลการดำเนินการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑

๑) ผลการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๑ ที่ว่าการอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

การจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๑ จัดขึ้นในวันจันทร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมี นายธงชัย บุตรวงษ์ นายอำเภอเมืองปราจีนบุรี เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และนางสาวสถาพร ศิลป์ผล ผู้อำนวยการกลุ่มประสานงานลุ่มน้ำบางปะกง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ๒ เป็นผู้กล่าวรายงาน

ทั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๙๘ คน ประกอบด้วย กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มปกครองท้องที่ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ (รายละเอียดปรากฏตาม**ตารางที่ ๑**) โดยมีภาพบรรยากาศการประชุมดังแสดงใน**รูปที่ ๙**

ตารางที่ ๑ สรุปจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๑ ที่ว่าการอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)	ร้อยละ
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ	๖	๖.๑๒
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง	๔	๔.๐๘
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	๔๒	๔๒.๘๖
• กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ	๓	๓.๐๖
• กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๐	๓๐.๖๑
• กลุ่มปกครองท้องที่	๒	๒.๐๔
• กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ	๒	๒.๐๔
• กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน	๐	๐.๐๐
• กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่	๑	๑.๐๒
• กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ	๑	๑.๐๒
• กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป	๕	๕.๑๐
• กลุ่มเปราะบางในพื้นที่	๒	๒.๐๔
รวม	**๙๘**	**๑๐๐.๐๐**

รูปที่ ๙ บรรยากาศการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๑ ที่ว่าการอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

๒) ผลการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒

การจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒ จัดขึ้นในวันอังคารที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีเรืออากาศโท ภรศิษฐ์ จิตรามวงศ์ ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ) เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และนางสาวสถาพร ศิลป์ผล ผู้อำนวยการกลุ่มประสานงานลุ่มน้ำบางปะกง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ๒ เป็นผู้กล่าวรายงาน

ทั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๘ คน ประกอบด้วย กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มปกครองท้องที่ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ (รายละเอียดปรากฏตาม**ตารางที่ ๒**) โดยมีภาพบรรยากาศการประชุมดังแสดงใน**รูปที่ ๑๐**

ตารางที่ ๒ สรุปจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒ ที่ว่าการอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)	ร้อยละ
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ	๙	๑๐.๒๓
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง	๑	๑.๑๔
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	๒๖	๒๙.๕๕
• กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ	๑	๑.๑๔
• กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๙	๒๑.๕๙
• กลุ่มปกครองท้องที่	๑๑	๑๒.๕๐
• กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ	๒	๒.๒๗
• กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน	๓	๓.๔๑
• กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่	๑	๑.๑๔
• กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ	๑	๑.๑๔
• กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป	๗	๗.๙๕
• กลุ่มเปราะบางในพื้นที่	๗	๗.๙๕
รวม	**๘๘**	**๑๐๐.๐๐**

รูปที่ ๑๐ บรรยากาศการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี

๓) ผลการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓

การจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓ จัดขึ้นในวันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว โดยมีนายอุทาร จิตรสมาน ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ) เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และนางสาวสถาพร ศิลป์ผล ผู้อำนวยการกลุ่มประสานงานลุ่มน้ำบางปะกง สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาค ๒ เป็นผู้กล่าวรายงาน

ทั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๘ คน ประกอบด้วย กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มปกครองท้องที่ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ (รายละเอียดปรากฏตาม **ตารางที่ ๓**) โดยมีภาพบรรยากาศการประชุมดังแสดงใน**รูปที่ ๑๑**

ตารางที่ ๓ สรุปจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓ ที่ว่าการอำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)	ร้อยละ
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ	๔	๔.๕๕
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง	๐	๐.๐๐
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	๒๖	๒๙.๕๕
• กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๕	๕๑.๑๔
• กลุ่มปกครองท้องที่	๖	๖.๘๒
• กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน	๐	๐.๐๐
• กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่	๐	๐.๐๐
• กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ	๑	๑.๑๔
• กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป	๔	๔.๕๕
• กลุ่มเปราะบางในพื้นที่	๒	๒.๒๗
รวม	**๘๘**	**๑๐๐.๐๐**

รูปที่ ๑๑ บรรยากาศการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓ อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

๔) ผลการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๔

การจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๔ จัดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีนายศักรินทร์ ศรีสมวงศ์ นายอำเภอสนามชัยเขต เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และนางอรพินท์ คงเดชอดิศักดิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านมวลชนสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์ เป็นผู้กล่าวรายงาน

ทั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๔๕ คน ประกอบด้วย กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มปกครองท้องที่ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ (รายละเอียดปรากฏตาม**ตารางที่ ๔**) โดยมีภาพบรรยากาศการประชุมดังแสดงใน**รูปที่ ๑๒**

ตารางที่ ๔ สรุปจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑
โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำบางปะกง
ปรับปรุงช่วงที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) เวทีที่ ๔ ที่ว่าการอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)	ร้อยละ
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ	๒	๑.๓๘
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ	๒	๑.๓๘
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง	๕	๓.๔๕
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	๑๗	๑๑.๗๒
• กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ	๕	๓.๔๕
• กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐	๖.๙๐
• กลุ่มปกครองท้องที่	๕๑	๓๕.๑๗
• กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน	๒	๑.๓๘
• กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่	๑	๐.๖๙
• กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ	๑	๐.๖๙
• กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ	๑	๐.๖๙
• กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป	๓๘	๒๖.๒๑
• กลุ่มเปราะบางในพื้นที่	๑๐	๖.๙๐
รวม	**๑๔๕**	**๑๐๐.๐๐**

รูปที่ ๑๒ บรรยากาศการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๔ อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

๕) ผลการจัดประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๕

การจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๕ จัดขึ้นในวันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีนายปรัตรวีร์ วิจบ นายอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และนางอรพินท์ คงเดชอดิศักดิ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านมวลชนสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ เป็นผู้กล่าวรายงาน

ทั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๐๓ คน ประกอบด้วย กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มปกครองท้องที่ กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป กลุ่มเปราะบางในพื้นที่ (รายละเอียดปรากฏตาม**ตารางที่ ๕**) โดยมีภาพบรรยากาศการประชุมดังแสดงใน**รูปที่ ๑๓**

ตารางที่ ๕ สรุปจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑
โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำบางปะกง
ปรับปรุงช่วงที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๐) เวทีที่ ๕ ที่ว่าการอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน ผู้เข้าร่วม (คน)	ร้อยละ
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับประเทศ	๐	๐.๐๐
• กลุ่มหน่วยงานระดับนโยบายในการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ	๑	๐.๙๗
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง	๒	๑.๙๔
• กลุ่มหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	๒๗	๒๖.๒๑
• กลุ่มรัฐวิสาหกิจในเขตลุ่มน้ำ	๕	๔.๘๕
• กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๘	๒๗.๑๘
• กลุ่มปกครองท้องที่	๙	๘.๗๔
• กลุ่มภาคเอกชนและผู้ประกอบการที่ใช้น้ำ	๑๐	๙.๗๑
• กลุ่มภาคเอกชนสนับสนุน/การเงิน	๒	๑.๙๔
• กลุ่มสื่อและประชาสัมพันธ์ในพื้นที่	๑	๐.๙๗
• กลุ่มวิชาการ ภาคประชาสังคม และตรวจสอบ	๓	๒.๙๑
• กลุ่มผู้นำศาสนาและผู้นำทางจิตวิญญาณ	๑	๐.๙๗
• กลุ่มประชาชนและชุมชนทั่วไป	๑๐	๙.๗๑
• กลุ่มเปราะบางในพื้นที่	๔	๓.๘๘
รวม	**๑๐๓**	**๑๐๐.๐๐**

รูปที่ ๑๓ บรรยากาศการจัดประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๕ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ โดยสรุปการประชุมได้ดังนี้

๑) สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๑ (ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง และลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก)

จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ และการตอบแบบสอบถามออนไลน์ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน ๖๐ คน โดยผู้ตอบส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๗ รองลงมา ได้แก่ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก จำนวน ๒๓ คน ร้อยละ ๓๘.๓๓ และพื้นที่/หน่วยงานอื่น จำนวน ๖ คน ร้อยละ ๑๐.๐๐

๑. ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่

ผลการสำรวจพบว่า ปัญหาที่ผู้เข้าร่วมกล่าวถึงมากที่สุด คือ **น้ำท่วม** คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๓ รองลงมา ได้แก่ น้ำแล้ง น้ำไม่เพียงพอ ระบบประปา และน้ำเค็ม ผลดังกล่าวสะท้อนว่า พื้นที่เวทีที่ ๑ เผชิญทั้งปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง รวมถึงความมั่นคงของน้ำอุปโภคบริโภค น้ำเค็ม และคุณภาพน้ำ จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการในลักษณะเชื่อมโยงทั้งระบบ

๒. ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต

ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมกังวลมากที่สุด คือ **น้ำท่วมและภัยแล้ง** ร้อยละ ๒๕.๐๐ รองลงมา คือ น้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ และน้ำกินน้ำใช้ ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การจัดทำแผนควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงจากน้ำท่วมและภัยแล้ง ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงด้านน้ำสำหรับภาคเกษตร อาชีพ และการอุปโภคบริโภค

๓. ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ

เมื่อรวมผู้ที่ระบุว่า เคยเกิดความขัดแย้งแล้ว กับผู้ที่เห็นว่า มีแนวโน้มจะเกิดความขัดแย้งในอนาคต มีสัดส่วนถึง ร้อยละ ๖๓.๓๓ ในกลุ่มผู้ตอบที่ระบุคู่ความขัดแย้ง พบว่า คู่ความขัดแย้งที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนกับประชาชน รองลงมา คือ ประชาชนกับภาคเอกชน และประชาชนกับภาครัฐ จึงควรพัฒนากลไกการจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และมีส่วนร่วม เพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างผู้ใช้น้ำในอนาคต

๔. ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ โดยผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย และเห็นด้วยแต่ควรปรับปรุงบางส่วน รวมกันคิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๗

ข้อเสนอแนะต่อร่างวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ได้แก่

- ปรับถ้อยคำให้สั้น กระชับ และสื่อความหมายได้ชัดเจน
- ให้ความสำคัญกับน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร/การดำรงชีพ
- เน้นความเป็นธรรมและความสมดุลในการจัดสรรน้ำ
- เพิ่มการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของประชาชนและชุมชน
- มีข้อกังวลต่อการระบุ EEC ในวิสัยทัศน์ โดยเฉพาะความเสี่ยงด้านการแข่งขันใช้น้ำในอนาคต
- ให้ความสำคัญกับการรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรน้ำและระบบนิเวศควบคู่กับการพัฒนา

๕. ความคิดเห็นต่อร่างประเด็นยุทธศาสตร์

ผู้ตอบจำนวน ร้อยละ ๘๘.๓๓ เห็นว่าร่างประเด็นยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้านมีความเหมาะสมแล้ว ขณะที่ร้อยละ ๑๑.๖๗ เห็นว่าควรเพิ่มเติม เมื่อคำนวณคะแนนจัดลำดับแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า ผู้ตอบได้ให้ร้อยละคะแนนความสำคัญ **ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิต และการจัดการภัยพิบัติทางน้ำและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมีผู้ตอบถึง ร้อยละ ๗๑.๖๗ ที่จัดยุทธศาสตร์ด้านน้ำอุปโภคบริโภคเป็นอันดับ ๑ และข้อเสนอเพิ่มเติมต่อยุทธศาสตร์ ได้แก่ การเพิ่มน้ำต้นทุน

ความมั่นคงด้านน้ำในระยะยาว การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ การแก้ไขปัญหาน้ำเค็มในน้ำบาดาล และการพิจารณาปัญหาดินเปรี้ยวในบางพื้นที่

๖. การจัดลำดับทางเลือกการพัฒนา

ทางเลือก**โครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มน้ำต้นทุน**ได้รับคะแนนสูงที่สุด ผลดังกล่าวสะท้อนว่า ผู้เข้าร่วมต้องการให้เกิดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเชิงรุก โดยเฉพาะการเพิ่มน้ำต้นทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๗. การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ทั้งสามมิติมีคะแนนใกล้เคียงกันมาก โดย **สิ่งแวดล้อมมีคะแนนสูงที่สุด** ร้อยละ ๓๔.๗๓ รองลงมา คือ เศรษฐกิจ ร้อยละ ๓๓.๓๓ และสังคม ร้อยละ ๓๑.๙๔ จึงสะท้อนว่าการพัฒนาลุ่มน้ำควรยึดหลักความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๘. แผนงานและโครงการที่ควรให้ความสำคัญ

ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญสูงสุดกับ **การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** รองลงมา คือ ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม ระบบชลประทาน ระบบประปา และการขุดลอกลำน้ำ

๙. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากพื้นที่ สามารถสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

ด้านน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำ

- เพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำให้เพียงพอ และพัฒนาระบบกระจาย/ส่งน้ำให้เหมาะสมและสมดุล
- นำน้ำท่าที่มีอยู่ในพื้นที่มาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ
- ขุดลอกลำน้ำและจัดการสิ่งกีดขวางทางน้ำอย่างต่อเนื่อง

ด้านน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำบาดาล

- เร่งแก้ไขปัญหาน้ำเค็มในบ่อบาดาลและพื้นที่เสี่ยงการปนเปื้อนน้ำเค็ม
- ในพื้นที่ที่น้ำบาดาลมีข้อจำกัด ควรพิจารณาใช้แหล่งน้ำผิวดินเป็นแหล่งน้ำต้นทุนหลัก
- เพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาและแหล่งน้ำชุมชน

ด้านการจัดการอุตสาหกรรมและ EEC

- ควบคุมการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับน้ำต้นทุน
- เพิ่มประสิทธิภาพการกำกับและบังคับใช้กฎหมายต่อผู้ก่อมลพิษหรือทำลายแหล่งน้ำ
- ประเมินผลกระทบจากความต้องการใช้น้ำของ EEC ต่อชุมชนและภาคเกษตร

ด้านการบริหารจัดการ

- ผลักดันให้หน่วยงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนแม่บทไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการ
- จัดให้มีระบบติดตามและประเมินผลตามช่วงระยะเวลาของแผน
- เพิ่มการมีส่วนร่วมของตัวแทนผู้ใช้น้ำและกลุ่มอาชีพที่หลากหลาย
- เพิ่มงบประมาณและทรัพยากรสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบการดูแลลำน้ำ
- สร้างความรู้และส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. ผลแยกรายลุ่มน้ำสาขาเป้าหมาย

๑๐.๑ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๗ ของผู้ตอบทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่างสะท้อนปัญหาภัยแล้งสูงที่สุด แต่ยังเผชิญน้ำท่วม ความไม่เพียงพอของน้ำ ระบบประปา น้ำเสีย และน้ำเค็มควบคู่กัน

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต พื้นที่ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง ระบุประเด็นที่กังวลมากที่สุด คือ **น้ำท่วมและภัยแล้ง** ร้อยละ ๓๒.๒๖ รองลงมา คือ น้ำเพื่อการเกษตรและอาชีพร้อยละ ๑๙.๓๕

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ ผู้ตอบที่ระบุว่าเคยเกิดหรือมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้งรวม ร้อยละ ๗๔.๑๙ ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของเวที

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๙๓.๕๕ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ** และร้อยละ ๙๖.๗๗ เห็นว่ายุทธศาสตร์ที่กำหนดมีความเหมาะสมแล้ว

(๕) การจัดลำดับยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๙.๖๘ รองลงมา ได้แก่ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๐.๖๕

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๐.๐๐ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๒ ทางเลือกการบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๓.๒๓

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด ได้แก่ **มิติสิ่งแวดล้อม** ร้อยละคะแนนความสำคัญ ๓๙.๒๕ สะท้อนความสำคัญของการพัฒนาควบคู่กับการรักษาคุณภาพน้ำและระบบนิเวศ

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง ให้ความสำคัญสูงสุดกับ**การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** รองลงมา คือ ปรับปรุงระบบประปา และระบบระบายน้ำ/ป้องกันน้ำท่วม

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง ควรมุ่งเน้น การเพิ่มแหล่งเก็บกักและน้ำต้นทุน การสร้างความมั่นคงของระบบประปาและน้ำเพื่อการเกษตร การบริหารน้ำท่วมและภัยแล้ง การรักษาคุณภาพน้ำและระบบนิเวศ รวมทั้งการจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรมระหว่างชุมชน ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม

๑๐.๒ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๓ ของผู้ตอบทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายกมี**น้ำท่วมเป็นปัญหาที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด** แต่ยังมีปัญหาภัยแล้ง ระบบประปา ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ และน้ำเค็มร่วมด้วย

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคตที่โดดเด่นที่สุด คือ **ความมั่นคงของน้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** ร้อยละ ๓๔.๗๘

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ เมื่อรวมผู้ที่ระบุว่าเคยเกิดและมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๑๗

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ** โดยแบ่งเป็น เห็นด้วย ร้อยละ ๖๐.๘๗ เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ ๒๑.๗๔ เห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงบางส่วน ๑๗.๓๙ ตามลำดับ

(๕) การจัดลำดับยุทธศาสตร์ ด้านความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๗๓.๙๑ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว** ขณะที่ร้อยละ ๒๖.๐๙ เห็นว่าควรเพิ่มเติม ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๗.๘๓ รองลงมา คือ ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ และ ด้านที่ ๓ การจัดการภัยพิบัติทางน้ำและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ ๒๐.๕๘

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๓.๔๘ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๒ ทางเลือกการบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๕.๖๕

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มิติที่ได้รับความสำคัญสูงที่สุด คือ **มิติเศรษฐกิจ** ร้อยละ ๓๙.๑๓ รองลงมาคือ มิติสังคม ร้อยละ ๓๒.๖๑ และมิติสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๒๘.๒๖ ตามลำดับ

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก ให้ความสำคัญสูงสุดกับ **ขุดลอกลำน้ำ/กำจัดตะกอน** รองลงมา คือ พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ และพัฒนาระบบชลประทาน

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก ควรมุ่งเน้นการเพิ่มและบริหารน้ำต้นทุนเพื่อภาคเกษตร การพัฒนาแหล่งเก็บกักและระบบชลประทาน การขุดลอกและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ การแก้ไขปัญหาน้ำเค็มและระบบประปา รวมทั้งการนำน้ำท่าในพื้นที่มาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

สรุปสาระสำคัญของเวทีที่ ๑

ผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองลุ่มน้ำสาขามีความต้องการร่วมกันด้านความมั่นคงของน้ำและการเพิ่มน้ำต้นทุน แต่มีลักษณะปัญหาและลำดับความสำคัญแตกต่างกันตามบริบทของพื้นที่

ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง มีปัญหาภัยแล้งเด่นชัด และมีสัดส่วนผู้ที่เห็นว่าเคยเกิดหรือมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้งด้านน้ำค่อนข้างสูง จึงควรให้ความสำคัญกับ การเพิ่มแหล่งเก็บกักและน้ำต้นทุน ระบบประปา การบริหารน้ำท่วมและภัยแล้ง การจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรม และการรักษาสิ่งแวดล้อม

ส่วนลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก มีปัญหาน้ำท่วมเป็นประเด็นที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด แต่มีความกังวลสูงสุดในเรื่องน้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ จึงควรเน้นการขุดลอกและเพิ่มประสิทธิภาพลำน้ำ การเพิ่มแหล่งเก็บกัก การพัฒนาระบบชลประทานและระบบระบายน้ำ รวมถึงการบริหารน้ำต้นทุนเพื่อภาคเกษตร

ในภาพรวมแนวทางที่ควรนำไปพิจารณาในแผนแม่บทและ SEA ได้แก่ (๑) สร้างความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภค (๒) เพิ่มน้ำต้นทุนและประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ (๓) บริหารน้ำท่วมและภัยแล้งแบบครบวงจร (๔) เพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานและลำน้ำ (๕) รักษาคุณภาพน้ำและระบบนิเวศ และ (๖) พัฒนากลไกการจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และมีส่วนร่วม โดยคำนึงถึงความต้องการใช้น้ำของชุมชน ภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรมอย่างสมดุล

๒) สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒ (ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน แม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ และแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒)

จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒ (ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน แม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ และแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒) และการตอบแบบสอบถามออนไลน์ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน ๖๐ คน โดยผู้ตอบส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๗ รองลงมา ได้แก่ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๖ คน ร้อยละ ๒๖.๖๗ และลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒ จำนวน ๖ คน ร้อยละ ๑๐.๐๐ ส่วนหน่วยงานหรือผู้ใช้น้ำอื่น ๆ จำนวน ๗ คน ร้อยละ ๑๑.๖๗

๑. ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่

ผลการสำรวจพบว่า ปัญหาที่ผู้เข้าร่วมสะท้อนมากที่สุด คือ **น้ำท่วม** ร้อยละ ๓๓.๓๓ รองลงมา คือ ภัยแล้ง ร้อยละ ๒๖.๖๗ น้ำเสีย ร้อยละ ๑๕.๐๐ ระบบประปาและน้ำไม่เพียงพอ ร้อยละ ๑๑.๖๗ เท่ากัน และการแย่งน้ำ ร้อยละ ๑.๖๗ ผลดังกล่าวสะท้อนว่า พื้นที่เวทีที่ ๒ มีปัญหาเกิดขึ้นควบคู่กัน จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการน้ำทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และการกระจายน้ำอย่างเป็นระบบ

๒. ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต

ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมมีความกังวลมากที่สุด คือ **น้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** ร้อยละ ๒๘.๓๓ รองลงมา ได้แก่ คุณภาพน้ำและน้ำเสีย ร้อยละ ๒๕.๐๐ และน้ำกินน้ำใช้ ร้อยละ ๒๓.๓๓ จึงเห็นได้ว่า ความกังวลของพื้นที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะปริมาณน้ำ แต่ยังครอบคลุมถึงคุณภาพน้ำ ความปลอดภัยของแหล่งน้ำ และความมั่นคงของน้ำเพื่อการดำรงชีพและการประกอบอาชีพ

๓. ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๔๐.๐๐ ระบุว่า ยังไม่เกิดความขัดแย้ง แต่มีแนวโน้มเกิดขึ้นในอนาคต ขณะที่ร้อยละ ๒๓.๓๓ ระบุว่าเคยเกิดความขัดแย้งแล้ว และร้อยละ ๓๖.๖๗ เห็นว่ายังไม่มีความขัดแย้ง เมื่อรวมกลุ่มที่เคยเกิดความขัดแย้งกับกลุ่มที่เห็นว่ามีแนวโน้มเกิดขึ้น พบว่ามีสัดส่วนถึง ร้อยละ ๖๓.๓๓ สำหรับผู้ที่ระบุคู่ความขัดแย้ง พบมากที่สุด คือ ประชาชนกับประชาชน และประชาชนกับภาคเอกชน ร้อยละ ๔๔.๗๔ เท่ากัน รองลงมา คือ ประชาชนกับภาครัฐ ร้อยละ ๒๖.๓๒ และภาครัฐกับภาครัฐ ร้อยละ ๒.๖๓ ทั้งนี้ ผู้ตอบสามารถระบุคู่ความขัดแย้งได้มากกว่า ๑ กลุ่ม

๔. ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้การยอมรับร่างวิสัยทัศน์ โดยมีผู้เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๑๖.๖๗ เห็นด้วย ร้อยละ ๕๐.๐๐ และเห็นด้วยแต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๒๖.๖๗ **รวมเป็นผู้ที่ยอมรับวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ ร้อยละ ๙๓.๓๓** ขณะที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๖.๖๗

ข้อเสนอแนะต่อวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ได้แก่

- ควรให้ความสำคัญกับประชาชนและชุมชนให้ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม
- ควรเน้น ความมั่นคงด้านน้ำของประชาชนและภาคเกษตร
- ควรเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการและติดตามผล
- ควรให้ความสำคัญกับระบบนิเวศและคุณภาพน้ำ
- ควรปรับถ้อยคำวิสัยทัศน์ให้ สั้น กระชับ และเข้าใจง่าย
- มีข้อกังวลเกี่ยวกับการขยายตัวของ EEC ทั้งด้านการแข่งขันใช้น้ำ คุณภาพน้ำ และผลกระทบต่อชุมชน
- หากมีการขยายตัวของอุตสาหกรรม ควรกำหนดมาตรฐานและระบบกำกับตรวจสอบอย่างจริงจัง

๕. ความคิดเห็นต่อร่างประเด็นยุทธศาสตร์

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ ๗๕.๐๐ เห็นว่ายุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้านมีความเหมาะสมแล้ว ขณะที่ร้อยละ ๒๕.๐๐ เห็นว่าควรเพิ่มเติม เมื่อคำนวณคะแนนการจัดลำดับความสำคัญแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า มีผู้ตอบร้อยละ ๕๖.๖๗ จัด**ยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** เป็นอันดับ ๑ ข้อเสนอให้เพิ่มเติมยุทธศาสตร์เน้นเรื่อง การเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำ การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและกากอุตสาหกรรม การฟื้นฟูป่าต้นน้ำ การจัดการน้ำตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน และการประเมินความพร้อมของน้ำต้นทุนก่อนรองรับการขยายตัวของ EEC และภาคอุตสาหกรรม

๖. การจัดลำดับทางเลือกการพัฒนา

ผลการจัดลำดับทางเลือกการพัฒนาแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับ **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มน้ำต้นทุนสูงที่สุด** แต่คะแนนของทางเลือกทั้ง ๔ รูปแบบมีความใกล้เคียงกัน ดังนั้น แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมควรเป็นแนวทางผสมผสานระหว่างโครงสร้างพื้นฐาน การเพิ่มน้ำต้นทุน โดยคำนึงถึงการบริหารเชิงนิเวศ เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของชุมชน

๗. การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับ **มิติสิ่งแวดล้อมสูงที่สุด** ร้อยละ ๓๘.๓๓ รองลงมา คือ มิติสังคม ร้อยละ ๓๔.๔๔ และเศรษฐกิจ ร้อยละ ๒๗.๒๒ นอกจากนี้ มีผู้จัดสิ่งแวดล้อม

เป็นอันดับ ๑ ถึงร้อยละ ๕๓.๓๓ ซึ่งสอดคล้องกับความกังวลด้านคุณภาพน้ำ น้ำเสีย ผลกระทบจากอุตสาหกรรม และการรักษาระบบนิเวศของพื้นที่

๘. แผนงานและโครงการที่ควรให้ความสำคัญ ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับ **การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำสูงที่สุด** ร้อยละ ๖๖.๖๗ รองลงมา คือ ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม ร้อยละ ๓๘.๓๓ และการปรับปรุงระบบประปา ร้อยละ ๓๖.๖๗

๙. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากพื้นที่ สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ด้านการเพิ่มน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำ

- เพิ่มและพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในพื้นที่ขาดแคลน
- เพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งและกระจายน้ำ
- ตรวจสอบประสิทธิภาพของแหล่งน้ำและโครงการที่ดำเนินการแล้วให้สามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ
- ให้ความสำคัญกับแหล่งน้ำชุมชนและน้ำเพื่อการเกษตร

ด้านคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อม

- ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสียอย่างจริงจัง
- ควบคุมการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมและของเสียอันตรายใกล้แหล่งน้ำ
- พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียในพื้นที่เสี่ยง
- ฟื้นฟูป่าต้นน้ำและระบบนิเวศเพื่อเพิ่มความสามารถในการกักเก็บน้ำตามธรรมชาติ

ด้านการพัฒนา EEC และภาคอุตสาหกรรม

- ประเมินปริมาณน้ำต้นทุนก่อนจัดสรรน้ำเพื่อรองรับการขยายตัวของ EEC
- ประเมินผลประโยชน์ที่ประชาชนในพื้นที่จะได้รับควบคู่กับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- กำหนดมาตรฐานและกลไกควบคุมคุณภาพน้ำและมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด

ด้านการบริหารจัดการ

- เพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่การกำหนดปัญหา การวางแผน การดำเนินโครงการ และการติดตามประเมินผล
- เพิ่มความเป็นเอกภาพของหน่วยงานและลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน
- พัฒนาเครือข่ายหรืออาสาสมัครประชาชนในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำและสถานการณ์ลำน้ำ
- เชื่อมโยงการบริหารจัดการตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ

๑๐. ผลแยกรายลุ่มน้ำสาขาเป้าหมาย

๑๐.๑ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๗ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ปัญหาที่โดดเด่นที่สุด คือ **น้ำท่วม** ร้อยละ ๔๕.๑๖ แต่ยังพบปัญหาภัยแล้งและน้ำไม่เพียงพอ สะท้อนถึงความแปรปรวนของสถานการณ์น้ำและความจำเป็นในการบริหารจัดการทั้งน้ำมากและน้ำน้อยควบคู่กัน

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ความกังวลหลัก คือ **ความมั่นคงของน้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** ร้อยละ ๒๙.๐๓ รองลงมา คือ คุณภาพน้ำและน้ำเสีย ร้อยละ ๒๒.๕๘

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ เมื่อรวมผู้ที่ระบุว่า**เคยเกิดความขัดแย้งและมีแนวโน้มเกิดขึ้น** คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๙๗ แสดงถึงความจำเป็นในการพัฒนากลไกจัดสรรน้ำและป้องกันความขัดแย้งในอนาคต

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ ร้อยละ ๙๓.๕๕ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ แบ่งเป็น เห็นด้วย ร้อยละ ๖๑.๒๙ เห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๒๒.๕๘ และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๙.๖๘ ตามลำดับ

(๕) การจัดลำดับยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๙.๐๓ รองลงมา ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๑.๐๘

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๐.๖๕ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๔.๕๒

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด ได้แก่ **มิติสังคม** ร้อยละคะแนนความสำคัญ ๓๕.๔๘ สะท้อนความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน ให้ความสำคัญสูงสุดกับ**การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** รองลงมา คือ ระบบระบายน้ำ/ป้องกันน้ำท่วม และปรับปรุงระบบประปา

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน ควรมุ่งเน้นการบริหารจัดการน้ำท่วมควบคู่กับการเพิ่มน้ำต้นทุนและระบบกระจายน้ำ การสร้างความมั่นคงของน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชน และการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำและผลกระทบจากกิจกรรมอุตสาหกรรม

๑๐.๒ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ปัญหาหลัก คือ **ภัยแล้ง** รองลงมา คือ น้ำท่วม และระบบประปา

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ความกังวลหลัก คือ **น้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** สะท้อนความสำคัญของน้ำต้นทุนต่อเศรษฐกิจและการดำรงชีพของพื้นที่

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ เมื่อรวมผู้ที่ระบุว่าเคยเกิดหรือมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๙๓.๗๕ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ** แบ่งเป็น เห็นด้วย ร้อยละ ๖๘.๗๕ เห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๑๘.๗๕ และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๖.๒๕ ตามลำดับ

(๕) การจัดลำดับร่างประเด็นยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๖.๒๕ รองลงมา ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๓.๗๕

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๐.๖๓ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๗.๕๐

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด ได้แก่ **มิติสิ่งแวดล้อม** ร้อยละคะแนนความสำคัญ ๔๕.๘๓ โดยมีผู้จัดอันดับ มิติสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับ ๑ ร้อยละ ๗๕.๐๐

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ ให้ความสำคัญสูงสุดกับ **การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** รองลงมา คือ ระบบระบายน้ำ/ป้องกันน้ำท่วม และการฟื้นฟูป่าต้นน้ำ/พื้นที่ชุ่มน้ำ

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ ควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มน้ำต้นทุนเพื่อภาคเกษตร ระบบประปาและแหล่งน้ำชุมชน การป้องกันน้ำท่วม ตลอดจนการฟื้นฟูป่าต้นน้ำและระบบนิเวศ

๑๐.๓ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ระบุปัญหา**น้ำเสีย**

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ความกังวลหลักต่อสถานการณ์ในอนาคต คือ **คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย** ร้อยละ ๖๖.๖๗

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ ผู้ที่ระบุว่าเคยเกิดความขัดแย้งทั้งหมดกล่าวถึง ความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับภาคเอกชน

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ แบ่งเป็น เห็นด้วย ร้อยละ ๖๖.๖๗ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงบางส่วน ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ ๑๖.๖๗

(๕) การจัดลำดับยุทธศาสตร์

ด้านยุทธศาสตร์ มีผู้เห็นว่าเหมาะสมแล้วและเห็นว่าควรเพิ่มเติม ร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่ากัน ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๖.๖๗ รองลงมา ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๔ การฟื้นฟูระบบนิเวศและลดผลกระทบสะสมทางด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๒๑.๑๑

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี** ร้อยละ ๓๐.๐๐ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๐ การดำเนินงานตามสภาพปัจจุบัน (BAU) ร้อยละ ๒๖.๖๗ ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒ จึงมีทิศทางแตกต่างจากแม่น้ำหนุมานและพระปรงส่วนที่ ๑ โดยให้น้ำหนักสูงสุดกับการบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด ได้แก่ **มิติสังคม** ร้อยละคะแนนความสำคัญ ๓๘.๘๙ รองลงมา ได้แก่ มิติสิ่งแวดล้อม และมิติเศรษฐกิจ ตามลำดับ

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒ ให้ความสำคัญสูงสุดกับ**การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** รองลงมา คือ ปรับปรุงระบบประปา และการพัฒนาระบบชลประทาน นอกจากนี้ มีข้อเสนอเฉพาะพื้นที่เกี่ยวกับ ระบบบำบัดน้ำเสีย แหล่งกระจายน้ำ และการจัดหาพื้นที่สำหรับระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒ ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการควบคุมและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำและน้ำเสีย การกำกับแหล่งกำเนิดมลพิษและภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียและการสร้างความมั่นคงของน้ำประปาและน้ำเพื่อชุมชน

สรุปสาระสำคัญของเวทีที่ ๒

ผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๒ สะท้อนว่า พื้นที่มีปัญหาด้านทรัพยากรน้ำที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามบริบทของแต่ละลุ่มน้ำสาขา

ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน มีปัญหาน้ำท่วมเด่นชัด แต่ขณะเดียวกันยังมีความต้องการน้ำต้นทุนสำหรับการเกษตรและชุมชน ขณะที่ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑ ให้ความสำคัญกับภัยแล้งและความมั่นคงของน้ำเพื่อการเกษตร ส่วนลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒ มีประเด็นคุณภาพน้ำและน้ำเสียเด่นชัดกว่าพื้นที่อื่น

ในภาพรวมผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ การป้องกันน้ำท่วม การปรับปรุงระบบประปา และการฟื้นฟูระบบนิเวศ ขณะเดียวกันมีความกังวลต่อคุณภาพน้ำ น้ำเสีย มลพิษจากภาคอุตสาหกรรม และผลกระทบจากการขยายตัวของ EEC

ดังนั้น แนวทางที่ควรนำไปพิจารณาในแผนแม่บทและ SEA ได้แก่ (๑) เพิ่มน้ำต้นทุนและประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ (๒) ป้องกันและบรรเทาน้ำท่วม (๓) ยกระดับระบบประปาและความมั่นคงของน้ำชุมชน (๔) ควบคุมคุณภาพน้ำและมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง (๕) ฟื้นฟูป่าต้นน้ำและระบบนิเวศ และ (๖) พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมและการจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม โดยเฉพาะก่อนรองรับการขยายตัวของ EEC

๓) สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓ (ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง)

จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓ ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง และการตอบแบบสอบถามออนไลน์ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน ๖๒ คน โดยผู้ตอบส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๗ ส่วนที่ระบุเป็นหน่วยงานระดับส่วนกลาง ระดับภูมิภาค และระดับจังหวัด จำนวน ๑๐ คน ร้อยละ ๑๖.๑๓

๑. ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่

ผลการสำรวจพบว่า ปัญหาที่ผู้เข้าร่วมสะท้อนมากที่สุด คือ **ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ** ร้อยละ ๓๗.๑๐ รองลงมา คือ ภัยแล้ง ร้อยละ ๓๕.๔๘ ปัญหาระบบประปา ร้อยละ ๑๔.๕๒ น้ำท่วม ร้อยละ ๘.๐๖ การแย่งน้ำ ร้อยละ ๓.๒๓ และน้ำเสีย ร้อยละ ๑.๖๑ ผลดังกล่าวสะท้อนว่า ปัญหาหลักของเวทีที่ ๓ เป็นเรื่องความมั่นคงด้านปริมาณน้ำ โดยเฉพาะการมีน้ำต้นทุนไม่เพียงพอในช่วงฤดูแล้งและการเข้าถึงน้ำของภาคเกษตรและชุมชน

๒. ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต

ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมมีความกังวลมากที่สุด คือ **น้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** ร้อยละ ๔๖.๗๗ รองลงมา ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ร้อยละ ๑๗.๗๔ น้ำกินน้ำใช้ ร้อยละ ๑๒.๙๐ และคุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ร้อยละ ๑๑.๒๙ จึงเห็นได้ว่า ความมั่นคงของน้ำเพื่อภาคเกษตรและการประกอบอาชีพเป็นประเด็นหลักของพื้นที่ และควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษในการกำหนดมาตรการและโครงการของแผนแม่บทฯ

๓. ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๔๐.๓๒ ระบุว่ายังไม่มีความขัดแย้ง ขณะที่ร้อยละ ๓๕.๔๘ เห็นว่า ยังไม่เกิดแต่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น และร้อยละ ๒๔.๑๙ ระบุว่า เคยเกิดความขัดแย้งแล้ว เมื่อรวมกลุ่มที่เคยเกิดความขัดแย้งกับกลุ่มที่เห็นว่ามีแนวโน้มเกิดขึ้น พบว่ามีสัดส่วนถึง ร้อยละ ๕๙.๖๗ สำหรับ ผู้ที่ระบุคู่ความขัดแย้ง พบมากที่สุด คือ ประชาชนกับประชาชน ร้อยละ ๕๙.๔๖ รองลงมา คือ ประชาชนกับภาคเอกชน ร้อยละ ๓๕.๑๔ และประชาชนกับภาครัฐ ร้อยละ ๒๗.๐๓ ทั้งนี้สามารถระบุคู่ความขัดแย้งได้มากกว่า ๑ กลุ่ม

๔. ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้การยอมรับร่างวิสัยทัศน์ โดยมีผู้เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๒๕.๘๑ เห็นด้วย ร้อยละ ๕๖.๔๕ และเห็นด้วยแต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๑๖.๑๓ รวมเป็นผู้ที่**ยอมรับวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ ร้อยละ ๙๘.๓๙** ขณะที่ไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ ๑.๖๑

ข้อเสนอแนะต่อวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ได้แก่

- ควรให้ความสำคัญกับภาคเกษตรและน้ำเพื่อการประกอบอาชีพมากขึ้น
- ควรเพิ่มเรื่องการกักเก็บน้ำในฤดูฝนเพื่อใช้ในฤดูแล้ง และการเติมน้ำให้แหล่งผลิตน้ำประปา
- มีข้อเสนอให้พิจารณาถ้อยคำเกี่ยวกับ EEC เพื่อไม่ให้เกิดความกังวลด้านการแข่งขันใช้น้ำ
- ควรให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชน
- ควรตรวจสอบพื้นที่ขาดแคลนน้ำและระบบกระจายน้ำจากสภาพพื้นที่จริง
- ควรกำหนดมาตรการควบคุมและบังคับใช้กฎหมายต่อผู้ก่อให้เกิดน้ำเสียอย่างจริงจัง
- ควรทำให้เป้าหมายและมาตรการมีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

๕. ความคิดเห็นต่อร่างประเด็นยุทธศาสตร์

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ ๘๘.๗๑ เห็นว่ายุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้านมีความเหมาะสมแล้ว ขณะที่ร้อยละ ๑๑.๒๙ เห็นว่าควรเพิ่มเติม เมื่อคำนวณผลการจัดลำดับความสำคัญต่อร่างประเด็นยุทธศาสตร์ พบว่า ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญสูงสุดกับ**ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๘.๓๙ รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๒.๙๐ และด้านที่ ๓ การจัดการภัยพิบัติทางน้ำและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๑๙.๓๕ โดยมีผู้ตอบร้อยละ ๕๙.๖๘ จัดยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ เป็นอันดับ

๖. การจัดลำดับทางเลือกการพัฒนา

ผลการจัดลำดับทางเลือกการพัฒนาแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญสูงสุดกับ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๑.๔๕ รองลงมา คือ ทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๗.๕๘ สะท้อนว่าควรดำเนินการเพิ่มน้ำต้นทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ควบคู่กับการบริหารเชิงนิเวศ เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของชุมชน

๗. การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ทั้ง ๓ มิติมีคะแนนใกล้เคียงกัน โดย**มิติสิ่งแวดล้อมมีคะแนนสูงที่สุด** ร้อยละ ๓๕.๗๕ รองลงมา คือ มิติสังคม ร้อยละ ๓๒.๕๓ และมิติเศรษฐกิจ ร้อยละ ๓๑.๗๒ แสดงว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงความสมดุลทั้งสามด้าน

๘. แผนงานและโครงการที่ควรให้ความสำคัญ

ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับ **การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำสูงที่สุด** ร้อยละ ๗๕.๘๑ รองลงมา คือ การปรับปรุงระบบประปา ร้อยละ ๕๓.๒๓ และการพัฒนาระบบชลประทาน ร้อยละ ๓๐.๖๕

๙. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากพื้นที่ สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ด้านการเพิ่มน้ำต้นทุนและน้ำเพื่อการเกษตร

- เพิ่มพื้นที่เก็บกักน้ำในคลองสาขา
- สร้างฝายหรือแหล่งกักเก็บน้ำในพื้นที่ที่ขาดแคลน
- พัฒนาสถานีส่งน้ำและคลองส่งน้ำเพื่อภาคเกษตร
- จัดให้มีบ่อหรือแหล่งสำรองน้ำสำหรับเกษตรกร
- เพิ่มน้ำดิบและเติมน้ำให้แหล่งผลิตประปาในช่วงฤดูแล้ง

ด้านคุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาระบบติดตามคุณภาพน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- ป้องกันและควบคุมแหล่งกำเนิดน้ำเสียอย่างจริงจัง
- เพิ่มมาตรการและบทลงโทษสำหรับผู้ปล่อยน้ำเสียหรือสารเคมีลงสู่แหล่งน้ำ

ด้านการบริหารจัดการ

- ให้ทุกภาคส่วนร่วมกันบริหารจัดการน้ำ
- ผสมผสานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกับแนวทางเชิงนิเวศและเทคโนโลยี
- กำหนดมาตรการป้องกันการผูกขาดการใช้น้ำ และสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำ

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง ควรมุ่งเน้นการเพิ่มน้ำต้นทุนและพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำไม่เพียงพอและภัยแล้งซึ่งเป็นปัญหาหลักของพื้นที่ ควบคู่กับการปรับปรุงระบบประปา การพัฒนาระบบชลประทานและระบบกระจายน้ำให้เข้าถึงพื้นที่เกษตร พร้อมให้ความสำคัญกับการป้องกันและควบคุมปัญหาคุณภาพน้ำและน้ำเสีย ตลอดจนพัฒนากลไกการจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อลดความเสี่ยงจากความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ ซึ่งผู้ตอบที่ระบุว่าเคยเกิดหรือเห็นว่ามีแนวโน้มเกิดความขัดแย้งมีสัดส่วนร้อยละ ๕๙.๖๗

สรุปสาระสำคัญของเวทีที่ ๓

ผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๓ ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง สะท้อนทิศทางค่อนข้างชัดเจนว่า ปัญหาหลักของพื้นที่คือ น้ำต้นทุนไม่เพียงพอสำหรับภาคเกษตรและชุมชน โดยผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญสูงกับการเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำ ปรับปรุงระบบประปา และพัฒนาระบบชลประทาน

ดังนั้น แนวทางการพัฒนาที่ควรนำไปพิจารณาในแผนแม่บทฯ และ SEA ได้แก่ (๑) เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักและกระจายน้ำ (๒) สร้างความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร (๓) พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กและระบบชลประทานให้เข้าถึงพื้นที่ขาดแคลน (๔) ป้องกันและควบคุมมลพิษทางน้ำตั้งแต่ต้นทาง และ (๕) พัฒนากลไกจัดสรรน้ำที่เป็นธรรมและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

ในภาพรวมผู้เข้าร่วมไม่ได้ต้องการเพียงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น แต่สนับสนุนแนวทางผสมผสานระหว่างโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารเชิงนิเวศ เทคโนโลยี และธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความสมดุลด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔) สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๔ (ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด)

จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๔ (ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด) และการตอบแบบสอบถามออนไลน์ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน ๙๕ คน โดยข้อมูลดิบระบุผู้ตอบจากลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด จำนวน ๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๒๖ และกลุ่มหน่วยงาน/พื้นที่อื่น จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๔

๑. ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่

ผลการสำรวจพบว่า ปัญหาที่ผู้เข้าร่วมสะท้อนมากที่สุด คือ **น้ำแล้ง** ร้อยละ ๓๘.๙๕ รองลงมา คือ น้ำไม่เพียงพอ ร้อยละ ๒๖.๓๒ ระบบประปา ร้อยละ ๑๕.๗๙ น้ำเสีย ร้อยละ ๑๒.๖๓ และการแย่งน้ำ ร้อยละ ๖.๓๒ ผลดังกล่าวสะท้อนว่า ปัญหาหลักของเวทีที่ ๔ เป็นเรื่องความมั่นคงด้านปริมาณน้ำ โดยเฉพาะภัยแล้งและน้ำต้นทุนที่ไม่เพียงพอควบคู่กับปัญหาระบบประปา คุณภาพน้ำ และการแข่งขันใช้น้ำในบางพื้นที่

๒. ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต

ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมมีความกังวลมากที่สุด คือ **น้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** ร้อยละ ๓๖.๘๔ รองลงมา ได้แก่ น้ำกินน้ำใช้ ร้อยละ ๒๑.๐๕ คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ร้อยละ ๑๕.๗๙ และการบริหารจัดการน้ำ ร้อยละ ๙.๔๗ จึงเห็นได้ว่า ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญอย่างชัดเจนกับการมีน้ำเพียงพอสำหรับภาคเกษตร การประกอบอาชีพ และการอุปโภคบริโภค ซึ่งสัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาภัยแล้งและน้ำต้นทุนไม่เพียงพอที่พบในพื้นที่

๓. ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๔๗.๓๗ ระบุว่ายังไม่มีความขัดแย้ง ขณะที่ร้อยละ ๓๒.๖๓ เห็นว่า ยังไม่เกิดแต่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น และร้อยละ ๒๐.๐๐ ระบุว่าเคยเกิดความขัดแย้งแล้ว เมื่อรวมผู้ที่ระบุว่าเคยเกิดความขัดแย้งแล้วกับผู้ที่เห็นว่ายังไม่เกิดแต่มีแนวโน้มเกิดขึ้น พบว่ามีสัดส่วนร้อยละ ๕๒.๖๓ สำหรับผู้ตอบ ๕๐ คนในกลุ่มดังกล่าว คู่ความขัดแย้งที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนกับประชาชน ร้อยละ ๕๒.๐๐ รองลงมา คือ ประชาชนกับภาคเอกชน ร้อยละ ๓๘.๐๐ ประชาชนกับภาครัฐ ร้อยละ ๒๒.๐๐ ภาครัฐกับภาครัฐและภาครัฐกับภาคเอกชน ร้อยละ ๔.๐๐ เท่ากัน และภาคเอกชนกับภาคเอกชน ร้อยละ ๒.๐๐ ทั้งนี้ ผู้ตอบสามารถระบุคู่ความขัดแย้งได้มากกว่า ๑ กลุ่ม ผลดังกล่าวสะท้อนความจำเป็นในการสร้างกลไกจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม โปร่งใส และป้องกันการแข่งขันใช้น้ำระหว่างชุมชน ภาคเกษตร และภาคเอกชน

๔. ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์

ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้การยอมรับร่างวิสัยทัศน์ โดยมีผู้เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๓๔.๗๔ เห็นด้วย ร้อยละ ๕๑.๕๘ และเห็นด้วยแต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๑๑.๕๘ **รวมผู้ที่ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ ร้อยละ ๙๗.๘๙**

ข้อเสนอแนะต่อร่างวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ได้แก่

- ควรให้ความสำคัญกับน้ำเพื่อภาคเกษตรและชุมชนให้เพียงพอ ก่อนการรองรับความต้องการใช้น้ำของภาคอื่น
- มีข้อเสนอว่าไม่ควรให้น้ำหนักกับ EEC มากเกินไป จนกระทบความมั่นคงด้านน้ำของประชาชนและเกษตรกรในพื้นที่
- ควรจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรมและสมดุล
- ควรให้ความสำคัญกับคุณภาพแหล่งน้ำและการฟื้นฟูระบบนิเวศ
- เพิ่มบทบาทขององค์กรผู้ใช้น้ำและภาคประชาชน
- ให้ความสำคัญกับผลกระทบจากมลพิษและกิจกรรมอุตสาหกรรมต่อแหล่งน้ำ
- เน้นการบริหารจัดการน้ำเพื่อสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

๕. ความคิดเห็นต่อร่างประเด็นยุทธศาสตร์

ผู้ตอบ ๘๔ คน หรือร้อยละ ๘๘.๔๒ เห็นว่ายุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้านมีความเหมาะสมแล้ว ขณะที่ ๑๑ คน หรือร้อยละ ๑๑.๕๘ เห็นว่าควรเพิ่มเติม เมื่อคำนวณคะแนนการจัดลำดับแบบถ่วงน้ำหนัก ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญสูงสุดกับ**ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๙.๗๑ รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๒.๘๘ และด้านที่ ๔ การฟื้นฟูระบบนิเวศและลดผลกระทบสะสมทางด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๑๗.๗๘ โดยมีผู้ตอบร้อยละ ๗๔.๐๗ จัดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ เป็นอันดับ ๑ สะท้อนให้เห็นว่าพื้นที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคเป็นลำดับแรก ควบคู่กับการจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตและการรักษาคุณภาพระบบนิเวศของลุ่มน้ำ

๖. การจัดลำดับทางเลือกการพัฒนา

ผลการจัดลำดับทางเลือกการพัฒนาแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ได้รับคะแนนสูงที่สุด ร้อยละ ๒๙.๓๗ รองลงมา คือ ทางเลือกที่ ๒ ทางเลือกการบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๖.๙๕ ผลต่างระหว่างสองทางเลือกแรกไม่มากนัก จึงสะท้อนว่าผู้เข้าร่วมไม่ได้ต้องการเพียงการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน แต่ต้องการการเพิ่มน้ำต้นทุนควบคู่กับการบริหารเชิงนิเวศและการใช้เทคโนโลยี

๗. การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ผู้เข้าร่วมให้น้ำหนักกับ **มิติสังคม**สูงที่สุด ร้อยละ ๓๕.๒๗ รองลงมา คือ สิ่งแวดล้อม ร้อยละ ๓๓.๓๓ และเศรษฐกิจ ร้อยละ ๓๑.๔๐ ทั้งสามมิติมีคะแนนค่อนข้างใกล้เคียงกัน จึงสะท้อนว่าการพัฒนาควรคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความเป็นอยู่ของประชาชน การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการพัฒนาเศรษฐกิจ

๘. แผนงานและโครงการที่ควรให้ความสำคัญ

ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับ**การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ**สูงที่สุด ร้อยละ ๗๑.๕๘ รองลงมา คือ การปรับปรุงระบบประปา ร้อยละ ๕๓.๖๘ และการพัฒนาระบบชลประทาน ร้อยละ ๓๒.๖๓

๙. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากพื้นที่ สามารถสังเคราะห์เป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ด้านน้ำต้นทุนและภาคเกษตร

- ต้องการให้ประชาชนและเกษตรกรมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี
- เพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำและบริหารน้ำต้นทุนให้เพียงพอในฤดูแล้ง

- พัฒนาระบบผันน้ำและระบบกระจายน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่
- จัดสรรน้ำตามความต้องการของประชาชนและภาคเกษตรอย่างเป็นธรรม
- ให้ความสำคัญกับน้ำเพื่อการเกษตรก่อนการเพิ่มความต้องการใช้น้ำจากกิจกรรมขนาดใหญ่

ด้านน้ำอุปโภคบริโภค

- ขยายระบบประปาให้เข้าถึงทุกหมู่บ้าน
- ปรับปรุงคุณภาพน้ำประปาและระบบท่อส่งน้ำ
- ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ

ด้านคุณภาพน้ำและมลพิษ

- ควบคุมปัญหาขยะและกากอุตสาหกรรมใกล้แหล่งน้ำ
- เพิ่มความจริงจังในการบังคับใช้กฎหมายกับภาคเอกชนที่ฝ่าฝืนกฎหมายสิ่งแวดล้อม
- ป้องกันกิจกรรมอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อพื้นที่ต้นน้ำ
- เฝ้าระวังความต้องการใช้น้ำในอนาคตจากกิจกรรมที่ใช้น้ำสูง เช่น Data Center

ด้านการบริหารจัดการ

- เพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและบริการของรัฐด้านทรัพยากรน้ำ
- จัดเวทีและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการติดตามปัญหาและการจัดสรรน้ำ
- ขุดลอกห้วย คลอง และลำธารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บและระบายน้ำ

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด ควรมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำเป็นลำดับแรก โดยเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำ พัฒนาระบบผันและกระจายน้ำ ปรับปรุงระบบประปา และเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน ควบคู่กับการรักษาคุณภาพน้ำ ระบบนิเวศ และการป้องกันผลกระทบจากกิจกรรมอุตสาหกรรมต่อพื้นที่ต้นน้ำ นอกจากนี้ ควรกำหนดกลไกการจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรม เพื่อให้ประชาชนและภาคเกษตรมีน้ำเพียงพอ และลดความเสี่ยงต่อการแข่งขันใช้น้ำกับภาคเอกชนและกิจกรรมที่มีความต้องการใช้น้ำสูงในอนาคต

สรุปสาระสำคัญของเวทีที่ ๔

ผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๔ สะท้อนทิศทางอย่างชัดเจนว่า “ภัยแล้งและการมีน้ำต้นทุนไม่เพียงพอ” เป็นปัญหาหลักของพื้นที่ โดยเฉพาะลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด ซึ่งผู้เข้าร่วมมีความกังวลสูงสุดต่อน้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ

ผู้เข้าร่วมจึงให้ความสำคัญสูงกับการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ การปรับปรุงระบบประปา และการพัฒนาระบบชลประทาน พร้อมสนับสนุนแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มน้ำต้นทุน ควบคู่กับการบริหารเชิงนิเวศและการใช้เทคโนโลยี

นอกจากนี้ยังมีความกังวลต่อการแข่งขันใช้น้ำกับภาคเอกชน การขยายตัวของอุตสาหกรรมและ EEC การใช้น้ำของกิจกรรมที่มีความต้องการน้ำสูง เช่น Data Center ตลอดจนปัญหาขยะและกากอุตสาหกรรม ที่อาจกระทบแหล่งน้ำและพื้นที่ต้นน้ำ

ดังนั้น แนวทางที่ควรนำไปพิจารณาในแผนแม่บทและ SEA ได้แก่ (๑) เพิ่มน้ำต้นทุนและความจุในการเก็บกักน้ำ (๒) พัฒนาระบบผันน้ำ กระจายน้ำ และชลประทานให้ทั่วถึง (๓) ยกระดับระบบประปาและคุณภาพน้ำสำหรับชุมชน (๔) จัดสรรน้ำให้ภาคเกษตรและประชาชนอย่างเป็นธรรม (๕) ป้องกันและควบคุมมลพิษจากอุตสาหกรรมและของเสียอันตราย (๖) รักษาพื้นที่ต้นน้ำและระบบนิเวศ และ (๗) พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

๕) สรุปผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๕ (ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ และลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง)

จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๕ (ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ และลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง) และการตอบแบบสอบถามออนไลน์มีผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน ๘๑ คน โดยเมื่อยึดข้อมูลรายบุคคลจากชีต “รายการตอบทั้งหมด” พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๒ รองลงมา ได้แก่ ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ จำนวน ๓๒ คน ร้อยละ ๓๙.๕๑ และลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง จำนวน ๘ คน ร้อยละ ๙.๘๘ โดยผู้ตอบจากลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ รวม ๗๓ คน หรือร้อยละ ๙๐.๑๒ ของผู้ตอบทั้งหมด

๑. ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่

ผลการสำรวจพบว่า ปัญหาที่ผู้เข้าร่วมสะท้อนมากที่สุด คือ **น้ำเค็ม** ร้อยละ ๒๘.๔๐ รองลงมา คือ น้ำท่วม ร้อยละ ๒๐.๙๙ น้ำไม่เพียงพอ ร้อยละ ๑๙.๗๕ น้ำเสีย ร้อยละ ๑๓.๕๘ และภัยแล้ง ร้อยละ ๘.๖๔ ผลดังกล่าวสะท้อนลักษณะเฉพาะของพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำบางปะกง ซึ่งต้องบริหารจัดการทั้งน้ำเค็มรุกล้ำ น้ำท่วม ปริมาณน้ำจืดที่ไม่เพียงพอ และคุณภาพน้ำควบคู่กัน

๒. ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต

ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมมีความกังวลมากที่สุด คือ **คุณภาพน้ำและน้ำเสีย** ร้อยละ ๒๗.๑๖ รองลงมา คือ น้ำท่วมและภัยแล้ง ร้อยละ ๒๐.๙๙ และน้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ ร้อยละ ๑๙.๗๕ จึงเห็นได้ว่า เวทีที่ ๕ มีความกังวลด้านคุณภาพน้ำและมลพิษเด่นชัด ควบคู่กับความเสี่ยงจากน้ำท่วม ภัยแล้ง และความมั่นคงของน้ำเพื่อภาคเกษตร

๓. ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๔๘.๑๕ ระบุว่ายังไม่มีความขัดแย้ง ขณะที่ร้อยละ ๓๓.๓๓ ระบุว่าเคยเกิดความขัดแย้งแล้ว และร้อยละ ๑๘.๕๒ เห็นว่ายังไม่เกิดแต่มีแนวโน้มเกิดขึ้นในอนาคต เมื่อรวมกลุ่มที่เคยเกิดความขัดแย้งกับกลุ่มที่เห็นว่ามีแนวโน้มเกิดขึ้น พบว่ามีสัดส่วนร้อยละ ๕๑.๘๕ ในกลุ่มดังกล่าวจำนวน ๔๒ คน คู่ความขัดแย้งที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนกับประชาชน และประชาชนกับภาคเอกชน ร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่ากัน รองลงมา คือ ประชาชนกับภาครัฐ ร้อยละ ๔๕.๒๔ ภาคเอกชนกับภาคเอกชนและภาครัฐกับภาคเอกชน ร้อยละ ๗.๑๔ เท่ากัน และภาครัฐกับภาครัฐ ร้อยละ ๒.๓๘ ทั้งนี้ผู้ตอบสามารถระบุคู่ความขัดแย้งได้มากกว่า ๑ กลุ่ม ผลดังกล่าวสะท้อนว่า พื้นที่มีความเสี่ยงด้านการแข่งขันใช้น้ำและความขัดแย้งระหว่างชุมชน ภาคเอกชน และภาครัฐ จึงควรให้ความสำคัญกับกลไกการจัดสรรน้ำที่โปร่งใสและเป็นธรรม

๔. ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่**ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ โดยผู้ที่เห็นด้วยในระดับต่าง ๆ รวม ร้อยละ ๙๗.๕๓** แบ่งเป็น เห็นด้วย ร้อยละ ๖๐.๔๙ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๒๘.๔๐ เห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๘.๖๔ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะต่อวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ได้แก่

- เพิ่มความชัดเจนเรื่อง การจัดสรรน้ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมสำหรับประชาชนและภาคเกษตร
- มีข้อเสนอให้ทบทวนการเน้นข้อความ “รองรับเศรษฐกิจและ EEC” และให้ความสำคัญกับประชาชนทุกกลุ่มมากขึ้น
- ให้การพัฒนาเศรษฐกิจดำเนินควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มความสำคัญของภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- สร้างสมดุลระหว่างการฟื้นฟูทรัพยากรน้ำกับการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรม
- เพิ่มความชัดเจนของระบบบริหารจัดการน้ำและวงรอบการผลักดัน/จ่ายน้ำให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่
- เพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำ ควบคู่กับการฟื้นฟูแหล่งน้ำ

๕. ความคิดเห็นต่อร่างประเด็นยุทธศาสตร์

ผู้ตอบ ๗๑ คน หรือร้อยละ ๘๗.๖๕ เห็นว่ายุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ด้านมีความเหมาะสมแล้ว ขณะที่ ๑๐ คน หรือร้อยละ ๑๒.๓๕ เห็นว่าควรเพิ่มเติม เมื่อคำนวณคะแนนจัดลำดับแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญสูงสุดกับ**ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๘.๓๑ รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๒.๕๕ และด้านที่ ๓ การจัดการภัยพิบัติทางน้ำและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๐.๐๐ โดยมีผู้ตอบ ๕๐ คน หรือร้อยละ ๖๑.๗๓ จัดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านน้ำอุปโภคบริโภคเป็นอันดับ ๑ โดยข้อเสนอเพิ่มเติมเน้นเรื่อง การจัดสรรน้ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ การบำบัดน้ำเสีย การฟื้นฟูแม่น้ำและป่าชายเลน การเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำ และการเชื่อมโยงการบริหารจัดการกับสภาพพื้นที่จริง

๖. การจัดลำดับทางเลือกการพัฒนา

ผลการจัดลำดับทางเลือกการพัฒนาแบบถ่วงน้ำหนัก พบว่า **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ได้รับคะแนนสูงที่สุด ร้อยละ ๓๐.๘๖ และมีผู้จัดเป็นอันดับ ๑ จำนวน ๓๐ คน หรือร้อยละ ๓๗.๐๔ อย่างไรก็ตาม คะแนนของทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยียังค่อนข้างสูง จึงควรพิจารณาแนวทางผสมผสานระหว่างโครงสร้างพื้นฐาน การเพิ่มน้ำต้นทุน การจัดการคุณภาพน้ำ ระบบนิเวศ และเทคโนโลยี

๗. การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

มิติสิ่งแวดล้อมได้รับคะแนนสูงที่สุด ร้อยละ ๓๖.๐๑ และมีผู้จัดมิติสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับ ๑ จำนวน ๓๙ คน หรือร้อยละ ๔๘.๑๕ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับความกังวลของพื้นที่เรื่องคุณภาพน้ำ น้ำเสีย น้ำเค็ม ระบบนิเวศแม่น้ำ และผลกระทบจากภาคอุตสาหกรรม

๘. แผนงานและโครงการที่ควรให้ความสำคัญ

ผู้เข้าร่วมให้ความสำคัญกับ **การปรับปรุงระบบประปา**สูงที่สุด ร้อยละ ๓๘.๒๗ รองลงมา คือ การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ร้อยละ ๓๕.๘๐ ระบบระบายน้ำ/ป้องกันน้ำท่วม ร้อยละ ๓๔.๕๗ และมาตรการป้องกันน้ำเค็ม ร้อยละ ๓๒.๑๐นอกจากนี้ มีข้อเสนอเฉพาะเรื่อง แผนแก้ไขน้ำเสีย การกำกับและบำบัดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด และการจัดทำแผนเฉพาะพื้นที่

๙. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากพื้นที่ สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ด้านคุณภาพน้ำและมลพิษ

- เร่งแก้ไขวิกฤตคุณภาพน้ำและปัญหาน้ำเสียในแม่น้ำบางปะกงและคลองสาขา
- ควบคุมการลักลอบทิ้งกากและของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม
- จัดการขยะจากชุมชนเมืองไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำ
- กำกับสถานประกอบการให้มีระบบบำบัดน้ำเสียและปล่อยน้ำทิ้งตามมาตรฐาน
- ให้ความสำคัญกับน้ำเสียจากทั้งครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม

ด้านน้ำเค็มและการบริหารน้ำจืด

- แก้ไขปัญหาน้ำเค็มรุกล้ำพื้นที่เกษตรกรรม
- บริหารการผลักดันน้ำและจ่ายน้ำตามวงรอบให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่
- บริหารน้ำในลักษณะเชื่อมโยงต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ

ด้านน้ำต้นทุนและแหล่งเก็บกักน้ำ

- เพิ่มพื้นที่และระบบกักเก็บน้ำ
- ศึกษาทางเลือกใหม่ เช่น ธนาคารน้ำใต้ดิน
- เพิ่มการใช้มาตรการผสมผสาน ไม่จำกัดเฉพาะทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง

ด้านน้ำท่วมและลำน้ำ

- พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วม โดยเฉพาะพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำทะเลหนุน
- ขุดลอกแม่น้ำบางปะกงและคลองสาขาในบริเวณที่ตื้นเขิน

ด้านการบริหารจัดการ

- เชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานชลประทานและหน่วยงานในพื้นที่ข้ามจังหวัด
- จัดทำฐานข้อมูลจำแนกพื้นที่แล้งซ้ำซาก พื้นที่เสี่ยงมลพิษ พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่เสี่ยงภัย
- ให้การบริหารจัดการน้ำเข้าถึงบริบทของชุมชนและสถานการณ์จริง
- เพิ่มความรู้และการสื่อสารข้อมูลผลกระทบด้านน้ำแก่ประชาชน

๑๐. ผลแยกรายลุ่มน้ำสาขาเป้าหมาย

๑๐.๑ ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๑ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ปัญหาที่โดดเด่นที่สุด คือ **น้ำเค็ม** ร้อยละ ๓๑.๒๕ รองลงมา คือ น้ำท่วม ร้อยละ ๒๘.๑๓

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ความกังวลหลัก คือ **น้ำเพื่อการเกษตรและการประกอบอาชีพ** ร้อยละ ๒๕.๐๐ รองลงมา คือ น้ำท่วมและภัยแล้ง และคุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ร้อยละ ๑๘.๗๕ เท่ากัน

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ รวมผู้ที่ระบุเคยเกิดหรือมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้ง ร้อยละ ๓๗.๕๐

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๙๖.๘๘ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ** และร้อยละ ๘๔.๓๘ เห็นว่ายุทธศาสตร์ที่กำหนดมีความเหมาะสมแล้ว

(๕) การจัดลำดับร่างประเด็นยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๗.๕๐ รองลงมา ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๓.๕๔

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๐.๖๓ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๐ การดำเนินงานตามสภาพปัจจุบัน (BAU) ร้อยละ ๒๕.๙๔

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด ได้แก่ **มิติสิ่งแวดล้อม** ร้อยละคะแนนความสำคัญ ๓๘.๐๒ สะท้อนความสำคัญของการพัฒนาควบคู่กับการรักษาคุณภาพน้ำและระบบนิเวศ

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ ให้ความสำคัญสูงสุดเท่ากันกับ **การพัฒนาระบบชลประทาน และมาตรการป้องกันน้ำเค็ม** ร้อยละ ๔๐.๖๓ รองลงมา คือ ปรับปรุงระบบประปา และระบบระบายน้ำ/ป้องกันน้ำท่วม ร้อยละ ๓๗.๕๐ เท่ากัน

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ ควรให้ความสำคัญกับ การแก้ไขปัญหาน้ำเค็มและน้ำท่วม การสร้างความมั่นคงของน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาระบบชลประทานและมาตรการป้องกันน้ำเค็ม ระบบประปา และการระบายน้ำ ควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพน้ำ

๑๐.๒ ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๖๒ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ปัญหาหลัก คือ **น้ำเค็ม** ร้อยละ ๓๑.๗๑ เช่นเดียวกับพื้นที่ส่วนที่ ๑ แต่มีปัญหาน้ำเสียเด่นชัดมากขึ้น

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ความกังวลหลัก คือ **คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย** ร้อยละ ๓๑.๗๑ รองลงมา คือ น้ำท่วมและภัยแล้ง ร้อยละ ๒๔.๓๙

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ ผู้ที่ระบุว่าเคยเกิดหรือมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้งรวม ร้อยละ ๕๖.๑๐ ซึ่งสูงกว่าพื้นที่ส่วนที่ ๑

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ** แบ่งเป็น เห็นด้วย ร้อยละ ๖๕.๘๕ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ ๓๑.๗๑ และเห็นด้วย แต่ควรปรับปรุงบางส่วน ร้อยละ ๒.๔๔

(๕) การจัดลำดับร่างประเด็นยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๘.๗๘ รองลงมา ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๒.๒๘

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด **คือ ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๐.๗๓ รองลงมา ได้แก่ ทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๖.๘๓

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม น้ำหนักมิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด ได้แก่ **มิติเศรษฐกิจ** ร้อยละคะแนนความสำคัญ ๓๔.๕๕ แต่ทั้งสามมิติมีคะแนนใกล้เคียงกันมาก สะท้อนถึงความต้องการพัฒนาพื้นที่โดยสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ ให้ความสำคัญสูงสุดกับ **การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** รองลงมา คือ ปรับปรุงระบบประปา ระบบระบายน้ำ/ป้องกันน้ำท่วม และมาตรการป้องกันน้ำเค็ม

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ ควรมุ่งเน้น การบริหารน้ำเค็มและรักษาคุณภาพน้ำ การควบคุมและบำบัดน้ำเสีย การเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำ การพัฒนาระบบประปาและป้องกันน้ำท่วม รวมถึงการประสานการบริหารจัดการน้ำตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ

๑๐.๓ ลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง

มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๘ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

(๑) ปัญหาด้านทรัพยากรน้ำ ปัญหาหลักของลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง คือ **น้ำไม่เพียงพอ** ร้อยละ ๖๒.๕๐ รองลงมา คือ น้ำเสีย ร้อยละ ๒๕.๐๐

(๒) ประเด็นที่กังวลต่อสถานการณ์ในอนาคต ความกังวลหลัก คือ **คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย** ร้อยละ ๓๗.๕๐ รองลงมา คือ น้ำกินน้ำใช้ ร้อยละ ๒๕.๐๐

(๓) ความขัดแย้งด้านการใช้น้ำ เมื่อรวมผู้ที่ระบุว่าเคยเกิดหรือมีแนวโน้มเกิดความขัดแย้ง คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕๐ โดยในกลุ่มดังกล่าว คู่ความขัดแย้งที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด คือ ประชาชนกับภาคเอกชน ร้อยละ ๗๑.๔๓ รองลงมา คือ ประชาชนกับภาครัฐ ร้อยละ ๔๒.๘๖

(๔) ความคิดเห็นต่อร่างวิสัยทัศน์ ผู้ตอบ **ร้อยละ ๘๗.๕๐ ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ** และร้อยละ ๗๕.๐๐ เห็นว่ายุทธศาสตร์ที่กำหนดมีความเหมาะสมแล้ว

(๕) การจัดลำดับร่างประเด็นยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ การจัดการน้ำอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม** ร้อยละ ๒๙.๑๗ รองลงมา คือ ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ การจัดสรรน้ำเพื่อการผลิตอย่างเป็นธรรมและยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ ร้อยละ ๒๐.๐๐

(๖) ทางเลือกการพัฒนา ทางเลือกการพัฒนาที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **ทางเลือกที่ ๑ การเน้นโครงสร้างพื้นฐานและการเพิ่มน้ำต้นทุน** ร้อยละ ๓๒.๕๐ รองลงมา คือ ทางเลือกที่ ๒ การบริหารจัดการเชิงนิเวศและนวัตกรรมเทคโนโลยี ร้อยละ ๒๗.๕๐

(๗) การให้น้ำหนักด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มิติที่ได้รับคะแนนสูงที่สุด คือ **มิติสิ่งแวดล้อม** ร้อยละ ๓๙.๕๘ รองลงมา คือ มิติสังคม ร้อยละ ๓๓.๓๓ และมิติเศรษฐกิจ ร้อยละ ๒๗.๐๘

(๘) แผนงานและโครงการสำคัญ ผู้เข้าร่วมลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง ให้ความสำคัญสูงสุดกับ **การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ** ร้อยละ ๖๒.๕๐ รองลงมา คือ การปรับปรุงระบบประปา และการขุดลอกลำน้ำ/กำจัดตะกอน ร้อยละ ๕๐.๐๐ เท่ากัน

สรุปทิศทาง: ลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง ควรมุ่งเน้นการเพิ่มน้ำต้นทุนและแหล่งเก็บกักเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำไม่เพียงพอ ควบคู่กับการปรับปรุงระบบประปาและการขุดลอกลำน้ำ พร้อมให้ความสำคัญกับคุณภาพน้ำและน้ำเสีย โดยเฉพาะผลกระทบจากภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนากลไกป้องกันความขัดแย้งด้านน้ำซึ่งมีสัดส่วน ผู้ที่เคยเกิดหรือเห็นแนวโน้มสูงถึงร้อยละ ๘๗.๕๐

สรุปสาระสำคัญของเวทีที่ ๕

ผลการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ เวทีที่ ๕ สะท้อนลักษณะปัญหาที่แตกต่างจากพื้นที่ตอนบนอย่างชัดเจน โดย “น้ำเค็ม” เป็นปัญหาที่ถูกสะท้อนมากที่สุด ขณะที่ประเด็นความกังวลสูงสุดในภาพรวม คือ คุณภาพน้ำและน้ำเสีย

ลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑ ให้ความสำคัญกับปัญหาน้ำเค็ม น้ำท่วม และความมั่นคงของน้ำเพื่อการเกษตร โดยแผนงานที่ได้รับการเลือกสูงที่สุด คือ การพัฒนาระบบชลประทาน

ส่วนลุ่มน้ำสาขาที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒ มีปัญหาน้ำเค็มเช่นเดียวกัน แต่มีความกังวลด้านคุณภาพน้ำและน้ำเสียชัดเจนกว่า และมีสัดส่วนผู้ที่เคยเกิดหรือคาดว่าจะเกิดความขัดแย้งด้านน้ำสูงกว่า โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบประปา และการป้องกันน้ำท่วม

สำหรับลุ่มน้ำสาขาคลองหลวง มีผู้ตอบ ๘ คน หรือร้อยละ ๙.๘๘ โดยปัญหาหลัก คือ น้ำไม่เพียงพอ ร้อยละ ๖๒.๕๐ ขณะที่ความกังวลสูงสุด คือ คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ร้อยละ ๓๗.๕๐ และมีสัดส่วนผู้ที่เคยเกิดหรือเห็นแนวโน้มความขัดแย้งด้านน้ำสูงถึงร้อยละ ๘๗.๕๐ จึงควรเร่งเพิ่มน้ำต้นทุน พัฒนาแหล่งเก็บกัก ปรับปรุงระบบประปา ขุดลอกลำน้ำ และควบคุมคุณภาพน้ำจากภาคอุตสาหกรรม

ดังนั้น แนวทางที่ควรนำไปพิจารณาในแผนแม่บทและ SEA ได้แก่ (๑) บริหารจัดการน้ำเค็มและรักษาปริมาณน้ำจืดสำหรับผลักดันความเค็ม (๒) เร่งควบคุมและบำบัดน้ำเสียจากชุมชนและภาคอุตสาหกรรม (๓) พัฒนาระบบชลประทานและการจัดสรรน้ำเพื่อภาคเกษตร (๔) เพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำและประสิทธิภาพระบบประปา (๕) ป้องกันน้ำท่วมและเพิ่มประสิทธิภาพลำน้ำ (๖) ฟื้นฟูระบบนิเวศแม่น้ำและพื้นที่ป่าชายเลน และ (๗) พัฒนาระบบบริหารจัดการเชื่อมโยงต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ พร้อมกลไกการมีส่วนร่วมและการจัดสรรน้ำอย่างเป็นธรรม

โดยมีตารางสรุปอันดับหนึ่งของแต่ละลุ่มน้ำสาขาในลุ่มน้ำบางปะกง จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑ ดังแสดงในตารางที่ ๖ และสรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จากเวทีแสดงความคิดเห็นทั้ง ๕ เวที ดังแสดงใน **ตารางที่ ๗**

ตารางที่ ๖ สรุปอันดับหนึ่งของแต่ละลุ่มน้ำสาขาในลุ่มน้ำบางปะกง จากการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ ๑

ประเด็น	ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำปราจีนบุรีตอนล่าง	ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำนครนายก	ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำหนุมาน	ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๑	ลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำพระปรงส่วนที่ ๒
จำนวนผู้ตอบ	๓๑ คน	๒๓ คน	๓๑ คน	๑๖ คน	๖ คน
สัดส่วนผู้ตอบทั้งหมด	๕๑.๖๗%	๓๘.๓๓%	๕๑.๖๗%	๒๖.๖๗%	๑๐.๐๐%
ปัญหาอันดับ ๑	น้ำแล้ง ๒๙.๐๓%	น้ำท่วม ๓๐.๔๓%	น้ำท่วม ๔๕.๑๖%	น้ำแล้ง ๓๗.๕๐%	น้ำเสีย ๘๓.๓๓%
ความกังวลอันดับ ๑	น้ำท่วมและภัยแล้ง ๓๒.๒๖%	น้ำเพื่อเกษตร/อาชีพ ๓๔.๗๘%	น้ำเพื่อเกษตร/อาชีพ ๒๙.๐๓%	น้ำเพื่อเกษตร/อาชีพ ๔๓.๗๕%	คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ๖๖.๖๗%
เคยเกิด/มีแนวโน้มขัดแย้ง	๗๔.๑๙%	๕๒.๑๗%	๗๐.๙๗%	๕๖.๒๕%	๕๐.๐๐%
ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ	๙๓.๕๕%	๑๐๐.๐๐%	๙๓.๕๕%	๙๓.๗๕%	๑๐๐.๐๐%
ยุทธศาสตร์คะแนนสูงสุด	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๙.๖๘%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๗.๘๓%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๙.๐๓%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๖.๒๕%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๖.๖๗%
ทางเลือกคะแนนสูงสุด	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๓๐.๐๐%	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๓๓.๔๘%	โครงสร้าง/น้ำต้นทุน ๓๐.๖๕%	โครงสร้าง/น้ำต้นทุน ๓๐.๖๓%	นิเวศ/เทคโนโลยี ๓๐.๐๐%
มิติคะแนนสูงสุด	สิ่งแวดล้อม ๓๙.๒๕%	เศรษฐกิจ ๓๙.๑๓%	สังคม ๓๕.๔๘%	สิ่งแวดล้อม ๔๕.๘๓%	สังคม ๓๘.๘๙%
แผนงานอันดับ ๑	พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ๕๘.๐๖%	ขุดลอกลำน้ำ/กำจัดตะกอน ๕๒.๑๗%	พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ๗๐.๙๗%	พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ๕๖.๒๕%	พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ๖๖.๖๗%
ประเด็นเชิงพื้นที่	น้ำแล้ง-น้ำต้นทุน-สิ่งแวดล้อม	น้ำเกษตร-ชลประทาน-ประสิทธิภาพลำน้ำ	น้ำท่วม/น้ำต้นทุน/คุณภาพน้ำ	ภัยแล้ง/น้ำเกษตร/ป่าต้นน้ำ	น้ำเสีย/มลพิษ/ระบบบำบัด
ประเด็น	**ลุ่มน้ำสาขาคลองพระสะทึง**	**ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าลาด**	**ที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๑**	**ที่ราบแม่น้ำบางปะกงส่วนที่ ๒**	**คลองหลวง**
จำนวนผู้ตอบ	๕๒ คน	๘๑ คน	๓๒ คน	๔๑ คน	๘ คน
สัดส่วนผู้ตอบทั้งหมด	๘๓.๘๗%	๘๕.๒๖%	๓๙.๕๑%	๕๐.๖๒%	๙.๘๘%
ปัญหาอันดับ ๑	น้ำไม่เพียงพอ ๔๒.๓๑%	น้ำแล้ง ๔๑.๙๘%	น้ำเค็ม ๓๑.๒๕%	น้ำเค็ม ๓๑.๗๑%	น้ำไม่เพียงพอ ๖๒.๕๐%
ความกังวลอันดับ ๑	น้ำเพื่อเกษตร/อาชีพ ๔๔.๒๓%	น้ำเพื่อเกษตร/อาชีพ ๔๐.๗๔%	น้ำเพื่อเกษตร/อาชีพ ๒๕.๐๐%	คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ๓๑.๗๑%	คุณภาพน้ำ/น้ำเสีย ๓๗.๕๐%
เคยเกิด/มีแนวโน้มขัดแย้ง	๕๙.๖๒%	๕๔.๓๒%	๓๗.๕๐%	๕๖.๑๐%	๘๗.๕๐%
ยอมรับร่างวิสัยทัศน์ในระดับต่าง ๆ	๙๘.๐๘%	๙๗.๕๓%	๙๖.๘๘%	๑๐๐.๐๐%	๘๗.๕๐%
ยุทธศาสตร์คะแนนสูงสุด	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๘.๓๙%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๙.๗๑%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๗.๕๐%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๘.๗๘%	น้ำอุปโภคบริโภค ๒๙.๑๗%
ทางเลือกคะแนนสูงสุด	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๓๑.๔๕%	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๒๙.๒๖%	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๓๐.๖๓%	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๓๐.๗๓%	โครงสร้าง/เพิ่มน้ำต้นทุน ๓๒.๕๐%
มิติคะแนนสูงสุด	สิ่งแวดล้อม ๓๕.๗๕%	สังคม ๓๕.๖๐%	สิ่งแวดล้อม ๓๘.๐๒%	เศรษฐกิจ ๓๔.๕๕%	สิ่งแวดล้อม ๓๙.๕๘%
แผนงานอันดับ ๑	พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ๗๕.๘๑%	พัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ ๗๒.๘๔%	ชลประทาน/ป้องกันน้ำเค็ม ๔๐.๖๓%	แหล่งเก็บกักน้ำ ๔๑.๔๖%	แหล่งเก็บกักน้ำ ๖๒.๕๐%
ประเด็นเชิงพื้นที่	น้ำต้นทุน-เกษตร-ประปา/ชลประทาน	น้ำแล้ง-น้ำเกษตร-ระบบกระจายน้ำ	น้ำเค็ม/น้ำเกษตร/ชลประทาน	น้ำเค็ม/น้ำเสีย/คุณภาพน้ำ	น้ำไม่เพียงพอ/น้ำเสีย/ความขัดแย้ง

ตารางที่ ๗ สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ จากเวทีแสดงความคิดเห็นทั้ง ๕ เวที

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
เวทีที่ ๑ วันจันทร์ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี	
• จังหวัดนครนายกเป็นพื้นที่ต้นน้ำที่มีน้ำไหลผ่านกว่าพันล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี แต่กักเก็บไว้ได้เพียง ๒๐๐ กว่าล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ในเขตชลประทานมีไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ แต่นอกเขตชลประทานมีถึง ๓๐๐,๐๐๐ กว่าไร่ หากมีภาชนะหรืออ่างเก็บน้ำเพิ่มขึ้น จะช่วยแก้ปัญหาทั้งช่วงฤดูน้ำหลากและฤดูแล้งได้ ประชาชนต้องการให้แผนแม่บท ๒๐ ปี ถูกนำไปเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการได้จริง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและสมดุลในการใช้น้ำ	• โครงการ เห็นว่าข้อเสนอแนะสอดคล้องกับแนวทางการศึกษา แต่ทางโครงการต้องการข้อมูลเชิงประจักษ์เพิ่มเติมว่าควรดำเนินโครงการที่ใด (เช่น สร้างอ่างเก็บน้ำหรือฝายที่ไหน) แผนหลักจะไม่ได้เป็นการนำโครงการมาเรียงกัน แต่จะเป็นการประมวลโครงการทั้งหมดเพื่อบริหารจัดการภาพรวมทั้งลุ่มน้ำให้เป็นธรรม โดยที่ปรึกษาจะนำความคิดเห็นไปวิเคราะห์ทางวิชาการต่อไป
• เสนอแนะว่า แนวทางแก้ไขปัญหาควรระบุให้ชัดเจนว่าเกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดและใครเป็นผู้รับผิดชอบ โดยควรใช้ภาษาที่ประชาชนทั่วไปเข้าใจได้ง่าย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ยังสะท้อนปัญหาประปาหมู่บ้านที่ขอมาเป็นเวลานานแต่ถูกมองว่าไม่คุ้มค่าการลงทุน ทั้งที่เป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ภาครัฐควรจัดให้นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการลุ่มน้ำระดับจังหวัดมีแต่ข้าราชการที่เพิ่งย้ายมา ไม่รู้จักพื้นที่ จึงเสนอว่าควรดึงคนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมและรู้ปัญหาจริงเข้าไปร่วมด้วย	• โครงการแสดงความห่วงกังวลต่อการใช้ถ้อยคำว่า “ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน” กับประเด็นน้ำสะอาด เนื่องจากการเข้าถึงน้ำสะอาดถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ไม่ควรถูกตัดสินด้วยเกณฑ์ความคุ้มค่าทางการเงินเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ โครงการรับที่จะนำเสนอต่อคณะผู้จัดทำแผนแม่บท ให้ระบุหลักการ “ทุกคนต้องมีน้ำสะอาดใช้” ไว้และเน้นย้ำเป็นสาระสำคัญของแผน
• วัดเป็นอารามหลวงของจังหวัดแต่ไม่มีน้ำประปาใช้ เจาะน้ำบาดาลลึก ๖๐-๘๐ เมตรก็เจอน้ำเค็ม จนปัจจุบันต้องขุดสระ ๕ ไร่เพื่อผลิตประปาใช้เอง ปัญหาน้ำเค็มอยู่นานเป็นเดือน ทำให้รดน้ำต้นไม้ไม่ได้ ผักกูดตาย เช็ดถูศาลาก็ไม่ได้ เวลาน้ำท่วมจากกบินทร์บุรี จะมาท่วมขังอยู่ที่บ้านสร้างนานเป็นเดือนกว่าจะระบายออกไปได้ จึงเสนอแนวคิดว่าการทำเขื่อนกันตลิ่งควรยกระดับให้สูงเหมือนทำถนน	• โครงการ ทราบถึงปัญหาเรื่องบ้านสร้างที่มีการรุกของน้ำเค็มและน้ำกร่อยทั้งผิวดินและใต้ดิน ข้อมูลความต้องการใช้น้ำประปาซึ่งเป็นสิทธิของประชาชนนี้ จะถูกนำไปออกเป็นกระบวนการในแผนแม่บท และจะนำแผนปฏิบัติการระดับพื้นที่มาเสนอให้ทราบในครั้งถัดไป
• สอบถามว่า แผนการจัดการน้ำ ๒๐ ปี ได้ศึกษาปริมาณการใช้น้ำของภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่กบินทร์บุรีถึงศรีมหาโพธิ์ไว้อย่างไร และจะมีน้ำเพียงพอรองรับโครงการ EEC หรือไม่ นอกจากนี้ ยังกังวลว่าโครงการก่อสร้างฝายน้ำล้นในอำเภอศรีมหาโพธิจะสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทำให้เกิดการแย่งน้ำ โดยเฉพาะในช่วงน้ำเค็มรุกล้ำที่กรมชลประทานระบุว่า สามารถปล่อยน้ำมาช่วยดันความเค็มได้เพียงวันละล้านกว่าลูกบาศก์เมตร	• โครงการ มีการศึกษาเรื่อง “สมดุลน้ำ” เพื่อประเมินปริมาณน้ำเข้าและออกในลำน้ำสาขาของปราจีนบุรี สถานการณ์น้ำในพื้นที่ตึงตัวมาก เนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมและ EEC ซึ่งคณะที่ปรึกษาจะต้องนำไปวิเคราะห์เพื่อบริหารจัดการส่วนเรื่องฝายและประตูระบายน้ำที่อำเภอศรีมหาโพธิ์นั้น เป็นโครงการของกรมชลประทานที่แก้ปัญหาน้ำท่วมเขตเมืองด้วยการตัดน้ำออกไปทางคลองบางปะกง ซึ่งเพิ่งมีการจัดประชุมปัจฉิมโครงการไปเมื่อสัปดาห์ก่อน
• สอบถามว่า แผนที่จัดทำขึ้นจะครอบคลุมปัญหาของทุกตำบลหรือไม่ เนื่องจากบางพื้นที่มีข้อจำกัดทางกฎหมายผังเมือง เช่น เป็นพื้นที่สีเขียวทแยงขาว ทำให้พัฒนาได้ยาก นอกจากนี้ ยังแสดงความกังวลว่าเมื่อนำแผนไปเบิกจ่ายงบประมาณแล้ว งบประมาณที่ลงมาอาจไม่ตรงกับแผนงาน	• โครงการ จะจดบันทึกทุกข้อซักถามและข้อกังวลเพื่อนำไปหาคำตอบและกำหนดเป็นแนวทางดำเนินการไว้ในรายงานฉบับสมบูรณ์ โดยข้อมูลดิบทั้งหมดนี้จะถูกนำกลับมาชี้แจงให้ประชาชนได้รับทราบอีกครั้งในการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อเปิดโอกาสให้สามารถติดตามและตรวจสอบกระบวนการทำงานได้

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
หรือมีเรื่องการเมืองและผลประโยชน์ทับซ้อนเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยมีตัวอย่างหมู่บ้านที่เดินท่อประปามาถึงหน้าหมู่บ้านแล้วแต่ไม่สามารถต่อน้ำเข้าไปใช้ได้	
• ขอเสนอแนะ ให้ตรวจสอบข้อมูลในรายงานเนื่องจากกังวลว่าอาจใช้ข้อมูลจากพื้นที่อื่น พร้อมทั้งเสนอให้ตั้งเป้าหมายดัชนีคุณภาพน้ำ (WQI) ในช่วงตั้งแต่ตำบลบางแตนถึงอำเภอเมืองระยะทาง ๖๓.๓ กิโลเมตร ให้อยู่ในเกณฑ์ "ดี" (WQI ๗๐ ขึ้นไป) จากปัจจุบันที่อยู่ในเกณฑ์เพียง "พอใช้" (WQI ๖๕) นอกจากนี้ ยังเรียกร้องให้แผนแม่บทบรรจุเรื่องการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนในนครนายกและปราจีนบุรี เนื่องจากปัจจุบันชุมชนขยายตัวมากแต่ยังไม่มีระบบบำบัด ทำให้เกิดมลพิษอินทรีย์ปล่อยลงสู่แม่น้ำ	• โครงการ ในการจัดทำแผนแม่บทจะถูกนำไปแปลงเป็นข้อมูลระดับปฏิบัติการเชิงพื้นที่ ซึ่งจะมีการแบ่งสัดส่วนเนื้อหาและการทำงานให้ชัดเจน ทั้งในด้านการจัดสรรปริมาณน้ำและการจัดการคุณภาพน้ำ เพื่อให้ครอบคลุมความต้องการของทั้งภาคชุมชน ภาคอุตสาหกรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
เวทีที่ ๒ วันอังคารที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี	
• ปัญหาน้ำในจังหวัดปราจีนบุรีเป็นปัญหาเรื้อรังมานาน คือ "ไม่ท่วมก็แล้ง ไม่แล้งก็เสีย ไม่เสียก็ไม่พอ" โดยเฉพาะปัญหาในฝั่งอำเภอนาดีที่มักเผชิญกับ “น้ำป่าไหลหลาก” ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการใช้ถนนสาย ๓๐๔ เป็นเส้นทางกั้นน้ำ ทำให้เมื่อมีน้ำป่าจากภูเขาไหลลงมาระบายไม่ทัน นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์จากที่ดินของเอกชนและประชาชนยังไปบีบช่องทางน้ำหลากให้แคบลง ส่งผลให้น้ำไหลเทลงไปรวมที่อำเภอกบินทร์บุรีอย่างรวดเร็ว จนเป็นต้นเหตุของน้ำท่วมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖	• โครงการ รับทราบปัญหาว่า เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน สิ่งก่อสร้างกั้นน้ำ เช่น ถนน และสิ่งปลูกสร้าง และปัญหาการแย่งชิงน้ำ และแผนแม่บทจะนำข้อมูลปัญหานี้ไปจัดเรียงลำดับความสำคัญ โดยปัญหาที่มีความรุนแรงและจำเป็นเร่งด่วนจะถูกยกขึ้นมาไว้อันดับแรก ๆ พร้อมทั้งจะมีการวิเคราะห์จัดสรรน้ำให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน ทั้งภาคชุมชน เกษตรกรรม ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากที่สุด
• พื้นที่ตำบลทุ่งโพธิ์เป็นพื้นที่ต้นน้ำที่มีภาคเกษตรกรรมและสวนผลไม้จำนวนมาก จึงอยากให้โครงการช่วยผลักดันงบประมาณลงมาอุดหนุนชุมชน เพื่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำ เช่น การทำฝายขนาดเล็ก หรือทำนบดินขนาดเล็ก เพื่อชะลอและเก็บกักน้ำไว้ให้ชุมชนใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ ยังแสดงความกังวลอย่างหนักต่อโครงการ EEC ว่าแม้รัฐจะระบุว่ามีแค่ ๓ จังหวัด แต่ในความเป็นจริงชาวบ้านมองว่าจังหวัดปราจีนบุรีถูกใช้เป็น “พื้นที่ทิ้งกากขยะ” มากกว่าพื้นที่อุตสาหกรรม ซึ่งหากมีการลักลอบทิ้งขยะมากขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคในอนาคตอย่างแน่นอน	• โครงการ เล็งเห็นว่า ชุมชนมีความต้องการให้พัฒนาเรื่องการกักเก็บและชะลอน้ำ ส่วนประเด็นความกังวลว่าพื้นที่นี้จะกลายเป็นแหล่งทิ้งขยะมลพิษจาก EEC นั้น ทางโครงการจะนำข้อมูลไประบุลงไปในรายงาน เพื่อตั้งโจทย์และวิสัยทัศน์ว่าจะมีมาตรการรับมืออย่างไรได้บ้าง โดยที่ปรึกษาจัดเก็บข้อมูลส่วนนี้ไว้สำหรับวิเคราะห์
• ผลการเปิดโหวตเลือกแนวทางแผนแม่บททั้ง ๔ ทางเลือก (ทางเลือกที่ ๐, ๑, ๒ และ ๓) ว่า เหตุใดผลการโหวตจึงปรากฏว่าประชาชนเลือกทางเลือกที่ ๐ เป็นอันดับสูงสุด ซึ่งแตกต่างจากที่คาดการณ์ไว้ และผลดังกล่าวสะท้อนความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงหรือไม่ โดยมีข้อสงสัยว่าผลการลงคะแนนอาจได้รับผลกระทบจากการสื่อสารข้อมูลภายในเวที เช่น ระบบเสียงที่ไม่ชัดเจน หรือข้อความบนจอที่	• โครงการขอชี้แจงว่าทางเลือกที่ ๐ ซึ่งหมายถึงไม่ต้องทำอะไรเลย เคยทำมาอย่างไรก็ปล่อยให้ทำอย่างนั้น มีสัดส่วนการเลือกอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒๓-๓๐% ทั้งนี้ ทางโครงการจะนำผลการลงคะแนนดังกล่าวกลับไปทบทวนและวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานของคณะที่ปรึกษา โดยเฉพาะประเด็นด้านการสื่อสารและการนำเสนอข้อมูล เพื่อพิจารณาว่าสาเหตุที่ผู้เข้าร่วมในพื้นที่เลือกทางเลือกที่ ๐ ในสัดส่วนดังกล่าวเกิดจาก

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
อาจมองเห็นได้ไม่ชัดเจน จนทำให้ประชาชนบางส่วนเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับรายละเอียดของแต่ละทางเลือกหรือไม่	การอธิบายรายละเอียดของทางเลือกที่ยังไม่ชัดเจน หรือรูปแบบและตัวเลขที่ใช้ประกอบการลงคะแนนอาจทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่
เวทีที่ ๓ วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว	
• พื้นที่เทศบาลวังสมบูรณ์เป็นพื้นที่ลาดชันต้นน้ำ (สอยดาวและเขา ๑๕ ชั้น) เวลามีฝนตกน้ำจะไหลหลากอย่างรวดเร็วและไม่สามารถเก็บกักได้ ทำให้หน้าแล้งประปาหมู่บ้านแห้งจนเทศบาลต้องนำรถไปแจกน้ำ จึงเสนอให้สร้างแหล่งเก็บกักน้ำแบบขั้นบันไดก่อนน้ำลงอ่าง นอกจากนี้ อ่างเก็บน้ำที่มีอยู่ในพื้นที่ชาวบ้านวังสมบูรณ์ก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์เพราะคนใช้น้ำอยู่ด้านล่าง จึงขอเสนอให้มีการขยายเขตประปาส่วนภูมิภาค (งบประมาณกว่า ๑๗๐ ล้านบาท) และเสนอให้ผันน้ำจากคลองตลับที่ไหลเฉียดอ่างไปประมาณ ๕ กิโลเมตร ให้ไหลลงอ่างเก็บน้ำโดยตรงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน	• โครงการรับทราบและเห็นว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจ โดยยอมรับถึงความย้อนแย้งที่เกิดขึ้นเหมือนกับหลาย ๆ พื้นที่ ที่ชาวบ้านมีอ่างเก็บน้ำอยู่ในพื้นที่บ้านตัวเอง แต่กลับไม่ได้ใช้ประโยชน์เพราะเป็นพื้นที่ต้นน้ำ ทำให้น้ำไหลลงไปสู่พื้นที่ด้านล่างหมด ซึ่งโครงการจะรับประเด็นนี้ไปพิจารณาในแผน
• ภูมิประเทศของจังหวัดสระแก้วเป็นที่ลาดเอียง ทำให้น้ำไหลไปรวมและท่วมที่อำเภอเมืองในหน้าฝน และเกิดความแห้งแล้งในพื้นที่ลาดชัน จึงเสนอให้สร้างแหล่งกักเก็บน้ำลักษณะ "หลุมขนมครก" ตามเส้นทางน้ำจากเขาใหญ่หรือวังสมบูรณ์ก่อนถึงอำเภอเมือง พร้อมทั้งเสนอโครงการผันน้ำด้วยระบบท่อระยะทางประมาณ ๕๐ กิโลเมตร จากคลองพระสะทึงไปคลองสียัด นอกจากนี้ ยังสะท้อนปัญหาว่าเทศบาลมีงบพัฒนาน้อย และการสร้างแหล่งน้ำมักติดข้อจำกัดของพื้นที่ สปก. ที่ให้ขุดบ่อขนาดเล็กเกินไปจนเก็บน้ำหน้าแล้งไม่อยู่	• โครงการรับประเด็นข้อเสนอแนะเชิงโครงสร้างและการผันน้ำ รวมถึงข้อจำกัดด้านพื้นที่และงบประมาณของท้องถิ่น ไปพิจารณาประกอบการทำแผน
• พื้นที่คลองหินปูน อำเภอวังน้ำเย็น เป็นจุดที่ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรหนักที่สุดจนผลผลิตลำไยและปาล์มลดลง ต้องตัดใบทิ้งเพื่อรักษาต้น ประกอบกับปี ๒๕๗๐ จังหวัดสระแก้วถูกปรับลดงบประมาณจาก ๑๔๙ ล้านเหลือเพียง ๗๐ กว่าล้านบาท ทำให้ภาระตกหนักที่ท้องถิ่น และเพื่อรับมือกับเอลนีโญ จึงเสนอให้แก้ระเบียบการขุดบ่อของ สปก. (งบอุดหนุน ๒,๐๐๐ บาท/บ่อ) ที่ปัจจุบันลึกเพียง ๒.๕๐ เมตร ซึ่งน้ำจะแห้งหมดในเดือนมกราคม โดยขอให้ขุดลึกลงไปได้อีก ๑-๒ เมตร พร้อมยกตัวอย่างความสำเร็จของการทำฝายชะลอน้ำงบ ๓๐ ล้านบาทที่บ้านท่ากะสี (ต.ตาหลังใน) ที่ช่วยดันน้ำให้เกษตรกรได้ใช้อย่างเห็นผล	• โครงการรับประเด็นเรื่องการปรับปรุงระเบียบข้อกฎหมายของบ่อ สปก. และความต้องการฝายชะลอน้ำเพิ่มเติมไปพิจารณา
• ตำบลวังทองเป็นอ่างรับน้ำของคลองพระสะทึง แต่สภาพคลองตื้นเขิน ฝายขนาดใหญ่ ๗-๘ ตัวมีตะกอนดินเต็มและไม่มีงบประมาณจากกรมชลประทานมาขุดลอก อย่างไรก็ตาม เทศบาลได้รับการสนับสนุนงบจากกรมทรัพยากรน้ำในการทำระบบปั๊มสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ (สระขนาด ๑๐๐x๑๐๐ เมตร ลึก ๕-๖ เมตร) สูบน้ำขึ้นแทงก์แจกจ่าย	• โครงการรับประเด็นข้อเสนอแนะนี้ไปพิจารณา

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
ให้ชาวบ้าน ซึ่งช่วยชีวิตสวนทุเรียนและลำไยได้มากกว่า ๕๐๐ ไร่ จึงอยากให้มีโครงการลักษณะนี้เพิ่มอีกหลายๆ จุด	
• ความกังวลอย่างมากเรื่องคุณภาพน้ำ โดยเฉพาะการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนและอุตสาหกรรมลงสู่คลองพระสะทึง ล่าสุดมี ๓ หมู่บ้านลงชื่อคัดค้านโครงการของทางเทศบาลที่กำลังวางท่อขนาดใหญ่ เพื่อปล่อยน้ำเสียจากตัวเมืองลงคลองโดยตรง ซึ่งชาวบ้านไม่ได้คัดค้านการวางท่อ แต่ต้องการเรียกร้องให้มีการสร้าง “ระบบบำบัดน้ำเสีย” ให้เรียบร้อยก่อนที่จะปล่อยน้ำทิ้งลงคลองธรรมชาติ	• โครงการบันทึกประเด็นความกังวลเรื่องน้ำเสียและการเรียกร้องระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะไว้เพื่อพิจารณา
• พื้นที่ตำบลประตง อำเภอสอยดาว ซึ่งเป็นต้นน้ำคลองพระสะทึง ปกติไม่เคยแห้ง แต่ปัจจุบันขาดแคลนน้ำอย่างหนัก จนต้นลำไยและทุเรียนยืนต้นตาย เพราะขาดงบประมาณทำระบบฝายชะลอน้ำแบบขั้นบันได ชาวบ้านเห็นว่ามาร่วมประชุมเสนอความเห็นทุกครั้งแต่เรื่องก็หายไป ฝนตกคืนเดียวน้ำก็แห้งหมด จึงขอความกรุณาสนับสนุนงบทำฝายหรืออ่างเก็บน้ำ • แจ้งว่าในอดีตปลูกมันสำปะหลังและข้าวโพด แต่ปัจจุบันเปลี่ยนมาปลูกลำไย ทุเรียน และยางพาราเกือบ ๑๐๐% หลายแสนไร่ ซึ่งพืชเหล่านี้มีความต้องการใช้น้ำสูงมาก	• ที่ปรึกษา ปัญหาน้ำไม่พอส่วนหนึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในรอบ ๑๐-๒๐ หรือไม่ ขอรับไปพิจารณาตรวจสอบข้อมูล
• ข้อเสนอแนะ โดยเทศบาลทับช้างนำเสนอ “ทับช้างโมเดล” ซึ่งเป็นการทำฝายดินแกนซีเมนต์ด้วยงบประมาณเพียงหลักแสนบาท (ต่างจากหน่วยงานรัฐที่ใช้งบ ๒-๓ ล้านบาท) โดยใช้สูตร “ดิน ๑ คิว ต่อปูนซีเมนต์ ๑ ถุง” ไม่ต้องใช้เหล็ก ขุดลึกลงไป ๒ เมตร สามารถกั้นคลองกว้าง ๕-๒๐ เมตรได้ น้ำไม่รั่วซึม ทำเป็นประปาหมู่บ้านได้ มีวิศวกรจาก ม.ขอนแก่น และจุฬาฯ มาทดลองแล้วว่าแข็งแรงไม่แตกหัก	รับทราบ
เวทีที่ ๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	
• สถานการณ์น้ำในปัจจุบันมีน้ำในเขื่อนน้อยมาก แม้จะเป็นช่วงหน้าฝน (เช่น เขื่อนสียัด ลาดกระทิง น้ำโจร และห้วยเกาะตะเคียน มีน้ำรวมกันเพียง ๑๔๖ ล้านลูกบาศก์เมตร) ซึ่งไม่เพียงพอต่อภาคการเกษตรอย่างแน่นอน โครงการสร้างเขื่อนใหม่ ๓ แห่งที่มักอ้างว่า “เพื่อเกษตรกร” นั้น ในความเป็นจริงชาวบ้านต้นน้ำ เช่นที่ห้วยเกาะตะเคียน ได้แต่มองน้ำในเขื่อนแต่ไม่มีสิทธิใช้ นอกจากนี้ แหล่งน้ำกำลังจะถูกแย่งไปใช้ในภาคเอกชน เช่น โรงไฟฟ้าใหม่ที่จะดูดน้ำไปอีก ๑๘ ล้านลูกบาศก์เมตร โครงการ Data Center และนิคม CP ที่ใช้น้ำมหาศาล การแก้ปัญหาด้วยการสร้างเขื่อนเพิ่ม ๓-๕ เขื่อนก็ไม่เพียงพอเพราะที่ผ่านมา ๑๐ ปีน้ำไม่เคยเต็มเขื่อน รัฐจึงควรหาแนวทางบูรณาการกับชลประทาน ลดความต้องการใช้น้ำ (Demand) และเพิ่มแหล่งน้ำ (Supply)	• โครงการรับทราบเรื่องความต้องการใช้น้ำจะพิจารณานำไปวิเคราะห์ด้านสมดุลน้ำเพื่อหามาตรการและแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม สำหรับแนวทางการแก้ปัญหา เห็นด้วยกับประชาชนว่าไม่สามารถเลือกใช้ทางเลือกยุทธศาสตร์เพียงข้อใดข้อหนึ่ง (ทางเลือก ๑, ๒, หรือ ๓) แต่จะต้องนำทางเลือกต่างๆ มาผสมผสานกันเพื่อแก้ปัญหาแบบองค์รวม ซึ่งจะนำไปพิจารณาต่อไป

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
• อยากให้เน้นย้ำให้ความสำคัญกับคุณภาพน้ำ เป็นลำดับสอง รองจากน้ำอุปโภคบริโภค เนื่องจากปัจจุบันมีโรงงานปล่อยน้ำเสียและการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมที่มีโลหะหนัก (เช่น แคดเมียม ตะกั่ว ทองแดง นิกเกิล ที่ตรวจพบในอำเภอกบินทร์บุรี) ซึ่งหากน้ำมีคุณภาพแย่ แม้แต่ภาคอุตสาหกรรมเองก็จะไม่สามารถนำไปใช้ได้ ยกตัวอย่างประปาหมู่ ๑๐ ห้วยพลู ที่มีน้ำเต็มสระแต่ใช้ไม่ได้ ซึ่งปวดใจกว่าการไม่มีน้ำ ปัญหาหลักเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่รัฐหละหลวม โดยเฉพาะการเปิดตู้คอนเทนเนอร์นำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ จึงเสนอให้ลดอำนาจรัฐและเพิ่มอำนาจประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น	• โครงการเห็นด้วยที่ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังในส่วนของกลไกการดูแลการปล่อยน้ำเสียซึ่งเป็นหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ จะพิจารณามาตรการสนับสนุน ทั้งมาตรการจูงใจและมาตรการเชิงบังคับ ยอมรับว่ากฎหมายไทยค่อนข้างดีแต่มีปัญหาการบังคับใช้จริง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่มีงบประมาณเพียงพอในการดูแล ซึ่งทางโครงการจะบันทึกปัญหานี้ไว้
• ตำบลทุ่งพระยาประสบปัญหาภัยแล้งขั้นรุนแรง ใน ๑๙ หมู่บ้าน มีถึง ๕-๖ หมู่บ้าน (เช่น หมู่ ๑, ๗, ๙) ที่ อบต. ต้องส่งน้ำให้ใช้ตลอดทั้งปีแม้ในช่วงฤดูฝน สระน้ำหมู่ ๒ ขนาด ๘ ไร่ ก็ไม่มีน้ำเข้ามาเลยตั้งแต่เข้าพรรษาจนจะออกพรรษา พื้นที่เกษตรของทุ่งพระยาต้องเปลี่ยนจากทำนามาปลูกยูคาลิปตัสเพราะไม่มีน้ำ จึงอยากเสนอให้ทำโครงการผันน้ำจาก “อ่างเก็บน้ำระบม” ที่อยู่ใกล้เคียงขึ้นมาให้คนทุ่งพระยาได้ใช้ เพราะแม้แต่หมู่ ๘ ที่อยู่ติดอ่างระบมก็ยังไม่มีน้ำเข้า เนื่องจากมีแต่แทงก์น้ำที่ใช้งานไม่ได้ตั้งทิ้งไว้ ประชาชนอยากให้ทีมงานลงพื้นที่จริงไปแก้ปัญหาให้มีน้ำใช้ก่อน ส่วนเรื่องคุณภาพน้ำค่อยว่ากันทีหลัง	• โครงการได้รับผังเมืองรวมที่ท่านเสนอมา และแนะนำว่าสามารถนำไปเสนอในผังสาธารณูปโภคเพื่อช่วยขับเคลื่อนได้อีกทาง ทางทีมงานจัดทำแผนจะรับข้อมูลความต้องการผันน้ำจากอ่างระบมนี้ เพื่อระบุแผนการผันน้ำลงในรายงานการศึกษาต่อไป
• องค์กรผู้ใช้น้ำตำบลทุ่งพระยาสะท้อนปัญหาการจัดทำแผนผ่านระบบ Thai Water Plan ว่า กองช่างของ อบต. ไม่สามารถทำรายละเอียดได้ครอบคลุม ทำให้เมื่อได้รับงบประมาณปี ๒๕๖๘ มาสร้างต้นทุนน้ำให้ ๕ หมู่บ้านแล้ว กลับไม่สามารถเจาะน้ำบาดาลได้ จนต้องคืนงบประมาณไป และส่วนที่เหลือก็กลายเป็นเพียงอนุสาวรีย์ตั้งทิ้งไว้ นอกจากนี้ องค์กรผู้ใช้น้ำที่ตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. ปี ๒๕๖๑ มีสถานะเป็นเพียงกระบอกเสียงรับแจ้งปัญหา แต่ไม่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบความคืบหน้าของแผนในระบบ Thai Water Plan ได้เลย พื้นที่ป่าไม้ในทุ่งพระยาก็เป็นอุปสรรคต่อการสร้างแหล่งน้ำเพราะกรมป่าไม้ไม่ยินยอม	• ทางที่ปรึกษาขอน้อมรับที่จะต้องนำแผนเก่ามาทบทวนดูว่ามีความสอดคล้องกับพื้นที่หรือไม่ และจะทำการตรวจสอบซ้ำ กับ อปท. ต้นเรื่อง เพื่อป้องกันการกำหนดแผนงานที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
• ตำบลหนองยาวเป็นพื้นที่ปลายน้ำที่รับน้ำจากประตูชวดทอง เวลาน้ำท่วมก็จะท่วมกระจาย แต่เวลาแล้งน้ำก็มาไม่ถึง ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ “ระบบการจัดสรรน้ำ” ที่มีความเหลื่อมล้ำ หากใครเป็นญาติผู้ใหญ่ คนสนิท หรือหัวคะแนนของ อบต. ก็จะได้รับการจัดสรรน้ำก่อนโดยไม่สนใจว่าทำนา	• โครงการยอมรับว่าเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก เพราะในเชิงหลักการสามารถออกแบบการแก้ไขได้หมด แต่ในทางปฏิบัติมักไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ตกลงกันไว้ ทางโครงการจะเก็บประเด็นนี้ไปออกแบบกลไกการตรวจสอบร่วมกัน (ระหว่างชุมชนท้องถิ่น สทนช. กรมชลประทาน) เพื่อให้กติกาและเงื่อนไขการ

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
กี่ไร่ ในขณะที่ชาวบ้านทั่วไปไม่ได้น้ำ นอกจากนี้ ยังมีการเรียกเก็บค่าหัวคิวส่วนต่างในการสูบน้ำเข้านา ทำให้เวลาการสูบน้ำไม่เท่าเทียมกัน และนำไปสู่ความขัดแย้งทะเลาะเบาะแว้งระหว่างประชาชนด้วยกันเองและผู้นำท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี	จัดสรรน้ำสามารถนำไปปฏิบัติและตรวจสอบได้จริง
• มีการลักลอบนำกากสารพิษและขยะมหาศาลไปทิ้งไว้ในป่าอ้อยพื้นที่หมู่ ๓ บ้านโคกตะเคียนงาม ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำที่ไหลลงคลองพระยา คลองวังคู และไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำระบม ส่งผลให้เมื่อปีที่ผ่านมา ประปาหมู่บ้านวังคูไม่กล้าสูบน้ำจากคลองเข้าสระประปา ต้องรอให้น้ำเต็มอ่างก่อนจึงจะดูดเติมเข้าสระได้ เมื่อสอบถามหน่วยงานรัฐก็ได้รับคำตอบว่าไม่สามารถทำอะไรได้เพราะ “ใช้ต้นทุนการกำจัดสูง” จึงเสนอว่าลุ่มน้ำบางปะกงมีคนและโรงงานได้ประโยชน์มากมาย ควรให้ผู้ที่ได้ประโยชน์เหล่านี้เข้ามาช่วยจัดการกองขยะเหนืออ่างเก็บน้ำระบมด้วย ไม่ควรปล่อยให้สารพิษซึมลงดินเรื่อย ๆ	• ที่ปรึกษา ได้จดบันทึกและหมุดจุดพื้นที่ทิ้งขยะลงในแผนที่เพื่อนำไปวิเคราะห์เชิงพื้นที่แล้ว ในทางสิ่งแวดล้อมมีหลักการผู้ก่อมลพิษควรเป็นผู้จ่าย ซึ่งแม้จะขับเคลื่อนได้ยาก แต่โครงการจะรับหลักการปัญหานี้นำไปเป็นมาตรการ และส่งต่อให้ สทนช. รวมถึงกรมควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป
• สอบถามว่า หากสร้างอ่างเก็บน้ำครบทุกแห่งแล้วเกิดเหตุการณ์ภัยแล้งติดต่อกัน ๕ ปีจนไม่มีน้ำในอ่าง จะมีแผนรับมืออย่างไร ปัจจุบันแม่น้ำบางปะกงถูกนำน้ำไปใช้ประโยชน์เพียง ๓๐% และอีก ๗๐% ไหลทิ้งลงทะเลอย่างไร้ประโยชน์ จึงมีข้อเสนอว่า อยากให้มีโครงการผันน้ำจากแม่น้ำบางปะกงประมาณ ๒๐-๓๐% สูบกลับมาเติมเต็มในอ่างเก็บน้ำทุกลูกในเขตอำเภอสนามชัยเขตและอำเภอท่าตะเกียบ เพื่อสร้างความมั่นคงทางน้ำ	• โครงการข้อเสนอนี้ไม่เกินหลักการทางวิศวกรรมที่จะสามารถทำได้ ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ฝนตกมีความผันผวนสูง โครงการจะจดบันทึกประเด็นการผันน้ำจากแม่น้ำบางปะกงกลับมาเติมอ่างเก็บน้ำไว้พิจารณาบรรจุในแผนแม่บทต่อไป
เวทีที่ ๕ วันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๙ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. ณ หอประชุมที่ว่าการอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา	
• ข้อเสนอแนะว่า การจัดประชุมสัมมนาควรลงไปจัดในพื้นที่ที่ประชาชนเดือดร้อนจริง ๆ เช่น ตำบลบางปะกง แทนการจัดที่อำเภอเมืองซึ่งผู้มาร่วมประชุมส่วนใหญ่เป็นเพียงข้าราชการและเจ้าหน้าที่หน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงได้แสดงความคิดเห็น	• ทางโครงการชี้แจงว่าได้เชิญกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมครบทั้ง ๑๔ กลุ่มแล้ว แต่จะนำข้อเสนอแนะเรื่องสถานที่ไปปรับใช้ในการประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ ๒ โดยจะจัดเวทีลงในพื้นที่ตามความเหมาะสมที่ประชาชนเดินทางได้สะดวก
• โครงการพระองค์ไชยานุชิตมีการสูบน้ำจากวัดสมานไปทางบางผึ้งและพานทองครอบคลุมพื้นที่กว่าแสนไร่ แต่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาสูบน้ำที่ทำได้น้อย และในปีนี้มีความกังวลเรื่องสถานการณ์เอลนิโญและปริมาณฝนที่น้อย จึงมีข้อสงสัยว่าประตูระบายน้ำจะสามารถชะลอความเค็มได้นานแค่ไหน มีผลกระทบอย่างไร และจะเกิดปัญหาการแย่งน้ำกันหรือไม่ พร้อมขอให้กรมชลประทานและ สทนช. เข้ามากำกับดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ในพื้นที่	• ทางโครงการได้สรุปประเด็นข้อกังวลนี้ไว้ และจะนำไปพิจารณาหาแนวทางว่าสามารถจัดสรรหรือบริหารจัดการน้ำในจุดดังกล่าวอย่างไรได้บ้างเพื่อให้เกิดประโยชน์กับทุกกลุ่ม
• เอกสารที่นำเสนอยังขาดการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์น้ำในอนาคต (ปี ๒๕๘๐) และตัวชี้วัดยังเป็นเพียงระดับ	• โครงการ จะรับประเด็นเหล่านี้ไปวิเคราะห์เพิ่มเติม และจะนำเรื่องการกำหนดระดับตัวชี้วัดไปทบทวนและปรับปรุงให้มีความ

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
ผลผลิต (Output) จึงอยากให้เพิ่มตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact) เช่น ความมั่นคงด้านน้ำ นอกจากนี้ ยังสะท้อนว่าพื้นที่ป่าต้นน้ำลดลงจาก ๔-๕ ล้านไร่ เหลือเพียงประมาณ ๑ ล้านไร่ จึงควรเน้นการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ป่าให้กลับมาเป็นแหล่งน้ำต้นทุนและสนับสนุนการทำป่าครอบครัว แทนที่จะไปสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำในพื้นที่ป่าอนุรักษ์	ชัดเจนต่อไป
• ลุ่มน้ำมีระบบชลประทานคาบเกี่ยว ๓ จังหวัด ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ และชลบุรี แต่สำนักชลประทานที่ ๙, ๑๐, และ ๑๑ กลับต่างคนต่างบริหารจัดการ ไม่จับมือประสานงานกัน ประกอบกับการโยกย้าย ผอ. ทุก ๔ ปี ทำให้ขาดความเข้าใจทิศทางน้ำ จนเกิดปัญหาประตูระบายน้ำสร้างใหม่มูลค่า ๓๐๐ กว่าล้านบาทปิดในช่วงฤดูฝนทำให้น้ำท่วมนาข้าว และปล่อยให้พื้นที่ปลายน้ำในสมุทรปราการเกิดภาวะน้ำแล้งขณะข้าวออกรวง ทั้งที่ยังมีน้ำค้างเขื่อนป่าสักจึงเสนอให้ทั้ง ๓ หน่วยงานจับมือบริหารร่วมกันและตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเชื่อมโยงกัน	• โครงการ ปัญหาเรื่องการบูรณาการที่ทางโครงการสรุปไว้ โดยจะเก็บประเด็นนี้ไปเรียบเรียงและพิจารณากำหนดแนวทางแก้ปัญหาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่อไป
• แม่น้ำบางปะกงและคลองสาขา (คลองพานทอง คลองหลวง คลองสลุด) ประสบปัญหาน้ำเสื่อมโทรมในช่วงฤดูแล้งมานานกว่า ๑๐ ปีโดยไร้ทิศทางแก้ไข จึงเสนอให้ดันเป็นวาระแห่งชาติ นอกจากนี้ ประปาชุมชน ๒๕ แห่ง ตรวจผ่านมาตรฐานเพียง ๗ แห่ง ส่วนอีก ๑๘ แห่ง ไม่ผ่านเนื่องจาก มีการลักลอบทิ้งขยะและสารเคมีอุตสาหกรรมให้ซึมลงสู่น้ำใต้ดิน	• โครงการได้รับประเด็นเรื่องปัญหาน้ำเสียไว้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของกรมควบคุมมลพิษที่ระบุว่าแหล่งน้ำเสื่อมโทรมเกือบทุกสาย โดยโครงการจะนำประเด็นนี้ไปพิจารณาจัดลำดับความสำคัญในแผนแม่บท และยกเรื่องการแก้ไขปัญหาน้ำเสียขึ้นมาเป็นลำดับต้น ๆ
• ตำบลคลองเปรงเป็นพื้นที่ลักษณะ “แอ่งปะทะ” คือน้ำท่วมก่อนและแห้งทีหลัง เมื่อเกิดภาวะน้ำเค็มล้นผ่านประตูระบายน้ำท่าไข่หรือประเวศฯ เข้ามา จะรุกล้ำอย่างรวดเร็วและค้างอยู่ในท้องคลองโดยมีความเค็มสูงถึง ๓% ซึ่งส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อพื้นที่เกษตรกรรมและระบบประปาหมู่บ้านผิวดินถึง ๑๒ หมู่บ้าน	• ทางโครงการ จะนำไปตรวจสอบกับฐานข้อมูลโครงการว่าสอดคล้องกันหรือไม่ และหากผลการศึกษายังขาดมาตรการป้องกันปัญหาในจุดนี้ จะนำข้อมูลไปเติมเต็มให้ครบถ้วนสมบูรณ์ในแผนต่อไป
• ประชาชนขอให้เพิ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, อุตสาหกรรมจังหวัด, และ กนอ. เข้ามาเป็นฐานข้อมูลหน่วยงานหลักในตัวชี้วัดด้านมลพิษแทนการใช้แค่กรมควบคุมมลพิษ เนื่องจากกรมควบคุมมลพิษจะเข้าตรวจเฉพาะกรณีร้องเรียน นอกจากนี้ ยังเสนอให้การบำบัดน้ำเสียชุมชนเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย/อปท. และระบุกรมชลประทานให้เป็นผู้ควบคุมการรุกล้ำของน้ำเค็มให้ชัดเจนในแผน	• โครงการจะนำข้อมูลเหล่านี้ไปปรับปรุงในแผน และเห็นด้วยว่าต้องให้อุตสาหกรรมจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้ามาเป็นภาคีร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม
• อำเภอบางน้ำเปรี้ยวมีปัญหาผักตบชวาหนาแน่นมาก แม้ระดับผู้ว่าราชการ ๓ จังหวัดจะร่วมกันเก็บขยะเป็นแสนตันก็ยัง	• โครงการ บริบทของแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน แม้ภาพรวมของลุ่มน้ำจะเห็นปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมคล้ายกัน แต่

สรุปประเด็นข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การชี้แจง/การนำมาพิจารณาประกอบการศึกษาของโครงการ
ไม่หมดและไหลไปกระจุกที่อำเภอบางปะกง แต่เมื่อมีการประชุมร่วมกับหน่วยงานรัฐกลับบอกว่าต้องปล่อยไปตามธรรมชาติ จึงขอให้ช่วยขุดลอกผลักดันลงทะเล นอกจากนี้ ยังเสนอความเห็นว่าทางเลือกยุทธศาสตร์ที่ ๓ ที่เน้นการประสานงานบูรณาการของกลุ่มผู้ใช้น้ำน่าจะตอบโจทย์พื้นที่มากที่สุด	รายละเอียดการจัดการนั้นต่างกัน จะนำไปพิจารณาต่อไป
● มีข้อเสนอให้จำแนกทางเลือกยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ ตามความเหมาะสมของลุ่มน้ำสาขา (ตอนบน ตอนกลาง ตอนล่าง) และสอบถามว่าหน่วยงานรัฐมีกองทุนเกี่ยวกับน้ำโดยเฉพาะเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขอรับการสนับสนุนงบประมาณมาดูแลประตูระบายน้ำในพื้นที่ได้หรือไม่	● แบบสอบถามของโครงการถูกออกแบบให้ระบุลุ่มน้ำสาขาไว้แล้ว จึงสามารถประมวลผลแยกตามพื้นที่เพื่อจัดทำแผนให้เหมาะสมได้ ส่วนเรื่องกองทุนน้ำ ทางโครงการจะนำไปพิจารณา หากยังไม่มีกองทุนดังกล่าว จะเขียนเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อให้จัดตั้งทุนด้านสิ่งแวดล้อมมาช่วยสนับสนุนท้องถิ่นต่อไป
● ผู้เข้าร่วมเสนอให้การจัดทำแผนแม่บทแบ่งแยกตามพื้นที่ลุ่มน้ำให้ชัดเจน และควรแบ่งเป้าหมายตัวชี้วัดคุณภาพน้ำตามช่วงเวลา (ทุก ๕ ปี, ๑๐ ปี, ๒๐ ปี) ให้เห็นการยกระดับคุณภาพน้ำอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ แผนการป้องกันตลิ่งและการฟื้นฟูควรเน้นการใช้มาตรการพึ่งพาธรรมชาติ (Nature-based Solutions) และภูมิปัญญาท้องถิ่น แทนการเน้นสร้างโครงสร้างคอนกรีต พร้อมขอให้บังคับใช้กฎหมายมลพิษทางน้ำกับภาคอุตสาหกรรมอย่างเด็ดขาด	● ทางโครงการจะนำไปประกอบการจัดทำแผนแม่บทให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
● ข้อเสนอแนะ นโยบาย ๓ เสาหลักในการจัดการน้ำ เช่น นำน้ำเค็มและน้ำเสียบำบัดไปรดป่าหรือให้ชุมชนเลี้ยงปู และทำ Power Zone ปลูกป่าชายเลน ในขณะที่ภาคประชาชนเสนอให้เชิญชวนภาคอุตสาหกรรมทำ Water Footprint และ Carbon Footprint รวมถึงการใช้เทคโนโลยี GIS ทำภาพจำลองให้ชาวบ้านเข้าใจง่าย โดยใช้หลักการทำงาน “๓ ท” (ทำ ทัน ที)	● ทางโครงการรับไปพิจารณา
● ขอให้เน้นย้ำเรื่องคุณภาพน้ำเป็นหลัก เนื่องจากหากน้ำมีปริมาณมากแต่เสียก็ไม่สามารถนำไปใช้ได้ พร้อมเตือนภัยเรื่องการทิ้งกองขยะเคมีอุตสาหกรรมบริเวณอ่างเก็บน้ำและคลองระบม ซึ่งเป็นแหล่งผลิตประปาภูมิภาค ทำให้มีความเสี่ยงต่อสารเคมีปนเปื้อนและไมโครพลาสติก และเตือนว่าหากไม่เร่งแก้ไข อีก ๑๐ ปีข้างหน้าพื้นที่นี้อาจไม่สามารถใช้น้ำได้	● โครงการจะลงพิกัดจุดเสี่ยงของบ่อขยะเคมีดังกล่าว และจะนำพิกัดเหล่านั้นไปลงในแผนที่ในการประชุมครั้งถัดไป เพื่อให้เห็นภาพรวมของปัญหามลพิษชัดเจนขึ้นและหาแนวทางแก้ไข
● ข้อเสนอแนะ ให้บรรจุมาตรการการตรวจวัดและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำให้เป็นหน้าที่และมีงบประมาณรองรับไปที่กรมชลประทานโดยตรง เนื่องจากที่ผ่านมากรมชลประทานไม่มีห้องปฏิบัติการวิเคราะห์น้ำและไม่มีงบจ้างตรวจ ทำให้ต้องขอร้องให้กรมควบคุมมลพิษช่วยตรวจ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษเองก็มีงบประมาณจำกัดเช่นเดียวกัน	● โครงการเป็นปัญหาด้านโครงสร้างและงบประมาณของหน่วยงานรัฐ โดยจะสนับสนุนประเด็นนี้ไว้ในแผนแม่บท เพื่อให้กรมควบคุมมลพิษและกรมชลประทานสามารถจัดทำแผนของบประมาณร่วมกันอย่างสอดคล้องกันต่อไป

. ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ภาค ๒
เลขที่ ๙๙๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐
โทร ๐-๒๕๕๔-๑๘๐๐ ต่อ ๑๗๐๐๓

บริษัทที่ปรึกษา
บริษัท ทรานส์ เอเซีย คอนซัลแตนท์ จำกัด
๒๕๑ ซ.ศรีสุข (ลาดพร้าว ๓๔) ถ.ลาดพร้าว
แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐
โทรศัพท์ ๐-๒๙๓๘-๙๓๙๐ โทรสาร ๐-๒๙๓๘-๙๓๙๐
บริษัท เทสโก้ จำกัด
๒๑/๑๑-๑๔ ซ.สุขุมวิท ๑๘ ถ.สุขุมวิท
แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๕๘-๑๓๒๐ โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๑๓๑๓

เว็บไซต์โครงการ : https://bangpakongbasin-onwr.com/	**เฟซบุ๊ก:** **โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำบางปะกง**